

Nr. 11

Decembrie 2009 - ianuarie - februarie 2010

ISSN 1843 – 6757

Primăvara copilăriei

- revistă on-line -

Realizare și tehnoredactare inst. Nicoletta Huștiuc

Școala cu cls. I-VIII „Ioan Mihu”

G.P.N. Vinerea, Cugir, jud.Alba

*Mămici, tătici, bunici, vă invităm să citiți revista noastră!
Minunatele ei pagini vă așteaptă!*

*-revistă dedicată copiilor de pretutindeni, cadrelor didactice, dar pe care o pot citi
deopotrivă frățiorii mai mari, părinții și de ce nu, bunicii-*

Din cuprins :

1. Glas de anotimp
2. Serbare
3. Ce mai citim?
4. Creație în...recreație
5. Musafirii povestesc
6. Pagina din jurnal
7. Din activitățile noastre
8. Noapte sfântă
9. Educator, învățător, profesor
10. Părinții trebuie să știe !
11. Minți istețe, șugubețe
12. Ecologie și armonie
13. Drumuri de poveste
14. Hai să colorăm !

*„-Hai mai bine despre copilărie să povestim, căci ea singură este veselă și nevinovată !”
Ion Creangă*

Vine Moș Crăciun

Glas de anotimp ...

Inst.ed. Maria Pupoieș

G.P.P. nr. 34 Oradea

Cu năsucuri la ferești,
Bobocei de grădiniță
Stau și așteaptă cuminței
Moș bătrân cu barbă albă,
Să le-aducă jucării.

Deodată se aude:

- Cling! Cling! Cling!- un clopoțel,
- Ho! Ho! Ho! – Piticii moșului,
Bine v-am găsit copii!

Am sosit în grădiniță
Să vă-nveselesc puțin,
împart daruri multe, multe
Apoi plec la alți copii.

Glas de anotimp...

În fiecare an, iarna e altfel...uneori...frumoasă...alteori...friguroasă...iar câteodată chiar geroasă...Uneori airta copiii sunt veseli, alteori triști, dar trebuie mereu să facem câte ceva ca ei să fie veseli...Nu merită să fie triști...

Priviți iarna zâmbetul copiilor. Veți vedea în el strălucirea zăpezii, veți vedea în el bucuria ninsorii de altădată, veți vedea în el nerăbdarea săniuței uitate în pod...Da, e săniuța de lemn cu tălpi lustruite, săniuța ce abia așteaptă să fie plimbată de copiii îmbujorați.

Haideți cu toții să facem ceva bun pentru ca toți copii, da, toți copii să fie veseli, măcar iarna...când zăpada albă acoperă truditul pământ și-l face mai vesel, mai bun...se merită ca toți copiii să fie veseli.

Spuneam că atunci când zâmbesc copiii iarna, ninge cu fulgi mari. Iarna aceasta nu toți copiii zâmbesc...și ninge cu fulgi albi, mărunți...

Haideți cu toții să zâmbim, să oferim un zâmbet în plus, de dragul iernii, la gura sobei, la geam cu năsucurile turtite de atâta privit...

Copii, fiți bucuroși iarna! Pentru voi ninge afară! Zâmbiți și iarna! În suflet veți avea mereu candoarea și lumina zăpezii!!!

Inst.ed. Nicoletta Huștiuc
G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba

Serbare de Crăciun

A VENIT IARNA!

/: A venit, a venit iarna
Pe la uși pe la ferești
A venit, a venit iarna
Cu colinde și povești. :/

Toti

Azi ne-am adunat aici
Voi, cei mari
Și noi, cei mici.
Poezii să recităm
Și-un cadou să căpătăm.

Dansul fulgilor pe „Iarna” de Vivaldi

Fulg 1

Iarna ne-a adus pe noi
Suntem fulgii mici, vioi
Haideți iute să dansăm
Pe Moșul să-l bucurăm!

Fulg 2

Și eu sunt tot fulgușor
Iute eu cobor în zbor
Deși iarna e geroasă
Îmi place că-i friguroasă.

Fulg 3

Eu doar iarna vin, să știți
Fulg frumos să mă numiți!
Că nu suntem flori de gheață,
Doar puțin roșii la față.

Fulg 4

Noi cu Moșul am venit
Cu drag la noi l-am poftin!
Spuneți tare, nu șoptiți
Că altfel voi ne topiți.

Fulg 5

Fulg de nea, fulg parfumat
Ce-ai venit înaripat.
Iarna te-a adus la noi
Ori ați venit amândoi?

Fulg 6

Am venit cu zâna iarnă
Peste case să ne ceară.
Toți suntem fulgii brodați
Și de sus din nori scăpați.

Fulg 7

Chiar dacă e frig afară
Săniuța iute zboară.
Nu o-ntrece fulgușor
Ea este prima în zbor.

SĂNIUȚA FUGE

Spiridușul 1

De mă sui în săniuță
Și îmi iau și-o muzicuță.
N-o să mă cunoașteți voi:
Fulg sunt sau copil vioi?

Spiriduș 2

Hai, urcați în sănioară
Fuge iute, aprcă zboară.
Iarna-s veseli toți copiii
Iarna-aduce bucurie.

Spiriduș 3

Hai să facem un om mare
Din zăpada cea mai moale.
O să-i punem și un nas
Morcovul ce mare, gras.

Spiriduș 4

Căciuliță și fular
Eu mi-am pus să n-am habar.
Frigul vie, iarna ție
De nimic nu-mi pasă mie.

Spiriduș 5

Haideți, fulgi, să mai cântăm
Pe Moșul să-l bucurăm.
Dacă lui îi va plăcea
Poate un cadou ne-a da.

O, BRAD FRUMOS

Spiriduș 6

Brăduț din vârful de munte
Cu steluță drept în frunte.
Iarna ne aduce verdeață,
Iar din globuri dai dulceață.

Spiriduș 7

Bunicul mi-a povestit
De când era el mai mic
N-avea globuri, nici beteală
Doar...cinci nuci ca poleială.

Spiriduș 8

Hai să-i spunem o colindă
Să se-audă până-n tindă
Să-i cântăm noi Moșului
Să-i cântăm brăduțului.

STEAUA SUS RĂSARE

Spiriduș 9

Iarna flori de gheață face
Fără ghem și fără ace.
Țese fulgi pufoși de ger
Aduce senin pe cer.

Spiriduș 10

Iarna e zâna cea bună
Chiar dacă frigul adună.
Iarna dă fulgii...fierbinți?
Și face copii cuminiți.

Da, când suntem cuminiți noi
Iarna ninge mai vioi.
Dac-ascult ce mama zice
Iarna ninge, fulgi aduce.

TOȚI

Haideți toți să ascultăm
Spiriduși s-aplaudăm.
Astăzi o să fim vioi
Că iarna-i zână la noi!

Spiriduș 11

Sunt mic spiriduș
Cu căciulă-n pluș.
Am venit cu iarna noi
Să aducem fulgi vioi.

Spiriduș 12

Și eu sunt tot spiriduș
Sunt cam mic, dar cam
ghiduș
Vreau să-i spun o poezie
Moșului ca să mă știe.

*Când aveam doi anișori
Nu știam cuvinte noi,
Dar am crescut, azi am patru
Și-mi place chiar și la teatru.

Moșule, să știi acum
Că sunt băiețelul bun.
Pe părinți eu îi ascult
Și mănânc mai mult, mai
mult.

*Nu fac mofturi la mâncare,
Mă duc iute la culcare,
Nu sunt deloc mofturos
Și chiar sunt politicos.

Moșule, să știi prea bine
Că nu-i altul ca și mine.
Eu nu mai stau bosumflat
Sunt cel mai cuminte băiat.

CLOPOȚEI, CLOPOȚEI

*Sărut mâna, moșule bun
Aș vrea o mașinuță-acum
Să o plimb pe bunicuța
Că-i bolnavă sărăcuța.

*Moșule, mă fac cuminte
Și de astăzi înainte
O ascult și pe mamaia
Să nu mai atrag bătaia.

Eu sunt băiețel cuminte
Chiar de azi, tu ține minte
Pot frumos să colorez
De azi nu mai mângălesc.

MOȘ CRĂCIUN CU PLETE
DALBE

*Moș Crăciun e poznaș mare
Vine cu sacu-n spinare.
Haina-i are buzunare.
Ce are în ele oare?

Moșule, îți spun eu ție
Azi, scurtă poezie.
Că aș vrea o păpușică
Și o ciocolată mică.

*Moșule, vreau sănătate
Că-i mai bună decât toate.
Pentru buni și bunicul,
Pentru ammi și tăticul.

Cărți pentru-a mea surioară
Sau poate-o mică vioară.
Pentru mine-un camion
Un pistol și-un avion.

*Moș Crăciun, dac-ai putea
Și dacă cumva ai vrea
Pentru toți s-aduci de toate
Pentru noi toți sănătate.

Și să știi că-s mai cuminte
Nu ca-n anul dinainte.
Moș Crăciun, mă vezi, sunt
mare
Și mai am și surioare.

NINGE, NINGE

*Eu aș vrea un cadou mic
Un frățior...mai nimic.
Să ne jucăm amândoi
Că suntem copii de soi.

*Eu doresc o pungă mare
Cu bomboane colorate.
Și-o mașină, cea mai tare
Pentru micuțul meu frate.

Din bomboane dau la toți
Câte una, dacă poți.
Mai adu-mi și-o acadea
Că-i place la sora mea.

*Moș Crăciun, n-am fost
cuminte,
Dar de astăzi înainte
M-am făcut băiatul mare
Nu mai plâng eu la mâncare.

Mă duc iute la culcare
Îmi spun rugăciunea tare,
Îi ascult pe-ai mei părinți
Cum sunt copiii cuminți.

*Moș Crăciun, sunt o fetiță
Ce vine la grădiniță.
N-am lipsit măcar o zi
Sunt cuminte eu, să știi.

Bunicuței să-i aduci
Sănătate și ani mulți,
Iar pentru mama și tata
Să fie cuminte fata.

Pentru mine-o păpușică
Ca să fiu și eu mămică,
Iar pentru-al meu frățior
Mașinuțe cu mult spor.

UITE CUM MAI NINGE-
AFARĂ

*Moșule-s cea mai cuminte
Din fetițe, ține minte.
Eu aș vrea un cărucior
Că picioarele o dor
Pe a mea păpușă mică...
Și-o bomboană...atâtica.

*De Crăciun moșule știu
Că ar trebui să-ți scriu,
Dar vezi, eu mai desenez
Și pe tata îl visez.

Mamei să-i aduci de toate
Tatei multă sănătate
Mie o păpușă mare
Că am crescut, sunt o floare.

*Iar pentru părinți, să știi
Moșule, să vii, să vii
Ei trudes, tot ei ne cresc
Pentru noi cu drag muncesc.

Moșule, să vii mereu
Încărcat, cu sacul greu
Noi cu drag ți-om mulțumi
Colinde ți-om dărui.

SUS LA POARTA
RAIULUI

MULȚI ANI, TRĂIASCĂ

**Inst.ed. Nicoletta Hustiuc,
GPN Vinerea**

Ce mai citim?

Noi, dascălii ...

Dascălul are în el ceva din semeția munților, ceva din seninul cerului și multă, multă dragoste, fiindcă în inima lui pot intra, de-a lungul timpului generații de-a rândul. Întotdeauna mi-am dorit să fiu învățătoare. Jocurile mele din copilărie erau majoritatea „De-a școala” și bineînțeles, doamna învățătoare era Modelul meu. Dumnezeu m-a ajutat să o ajung. Dar ce bucurie pe chipul dânsei... Imensă...

În clasă inima noastră se deschide pe deplin și tot ce avem mai bun dăm din tot sufletul micilor învățăcei pe care îi avem în grijă asemeni unui buchet de flori. Păcat că doar pentru puțin timp,... în clasele primare... Dar vremea își urmează cursul...

Mereu când vorbesc despre elevii mei spun „copiii mei” și parcă sunt chiar ai mei, da, cu-adevărat... Căci cine nu a auzit din gura elevilor, în special a celor mici ca în loc de „doamna” ei să spună „mama” sau „bunica”... Da, și ei se simt bine în prezența noastră. Le suntem ca o mamă, ca un tată, ca un prieten bun, de nădejde!

Școala e a doua casă! Casa - locul unde mereu ne întoarcem cu drag.
Școala mea - casa mea ! Dacă între cele două nu există o legătură, atunci vocația nu are temelie trainică. Dragostea pentru învățătură, pe care le-o insufflăm elevilor noștri vine din dragostea pentru școală.

Elevii noștri vor deveni atunci „copii noștri”, iar locul primitor ce se numeste școala, clasa, va împrumuta câte ceva din căldura căminului, casei noastre. E căldura ce vine din inimi sincere, deschise, din minți ilustre ce așteaptă aprinderi de văpăi în cugetul și în viața micilor școlari.

Sunt pline de mult adevăr versurile :

De nu poți să iubești puternic

Să nu te faci învățător.

Iar ca o completare, având rolul să întregască menirea dascălului, sunt binevenite versurile:

De nu poți dărui întruna

Nu poți fii povățuitor.

Căci acestea două: învățător și povățuitor sunt parcă sinonime și vin să traducă viața unui adevărat profesor.

Nu pot să nu reamintesc versurile poetului, pline și ele de adevăr măreț.

Așa cum spunea Arghezi: „Aș scrie cu pensula mare pe pereții odăii tale o poruncă: IUBEȘTE-ȚI MESERIA!” „aș spune și eu tuturor copiilor:

Iubiți învățătorii, iubiți dascălii voștri! Ei sunt părinți povățuitori pentru voi! Ei vă dăruiesc lumina cărții!...Iubiți-i! Prețuiți-i!

Ce facem noi, chiar și aici, e tot din suflet pentru voi! Și...chiar pentru acei ce cândva vor fi...noi!

Inst.ed. Nicoletta Huștiuc

Extras din „Carte frumoasă pentru toți din casă”

Cărți pentru suflet

CUTIA CU POEZII
CARTE FRUMOASĂ PENTRU TOȚI DIN CASĂ
ANOTIMPURI DIN COPILĂRIE

Comenzi pentru ultima carte se primesc pe adresa
HUSTIUCNICO@YAHOO.COM

Moș Nicolae

**INST. DANC MIHAELA ,
G.P.P. NR. 4 DEVA**

Fiecare copilaă
Micuțel si drăgălaș
Se gândește cum să facă
Daruri multe să primească.
Și atunci se pregătește
Ghetuțele lustruiește
Și-i politicos pe stradă
Toata lumea să îl vadă.
Și atunci, Mos Nicolae ,
Dacă nu-i cu supărare
Nu-mi lași toată traista, oare?

MOS NICOLAE

Aseară pe înserat
Când copiii s-au culcat
A trecut la fiecare
Să-i facă-o bucurie mare.
Și așa legenda spune
Că cine ghetele-și pune
Pe pragul de la ușă
Va primi o nuielușă .
Dar și multe jucării
Fruite bune, dragi copii,
Dulciuri...o grămadă mare
S-ajungă la fiecare.

Cine oare ... ?

Cine știe să îmi spună,
Cine vine peste-o lună?
Cu sacul cu jucării ,
Ș cu dulciuri la copii?
Ș le pune în ghetuțe,
Curate și lustruite,
Daruri multe, multe,
Știi tu cine, drag copile?
Moș Nicolae !

Iscoadele lui Moș Nicolae

**INST. GROS DANIELA,
G.P.P. NR.4 DEVA**

Pe la geamuri,
Pe la noi,
Pe sub ușă și pe horn,

Creație în recreație

Mulți pitici micuți s-ascund .
Trag cu ochiul și timpanul
Ca să vadă și s-audă
De suntem cuminti tot anul !
Și să-i spună Moșului,
Câți cuminiți și năzdrăvani
Avem noi la grădiniță,
De-i băiat sau de-i fetiță,
Să știe Mosul, drăguțul,
Cui să îi aducă bățul !

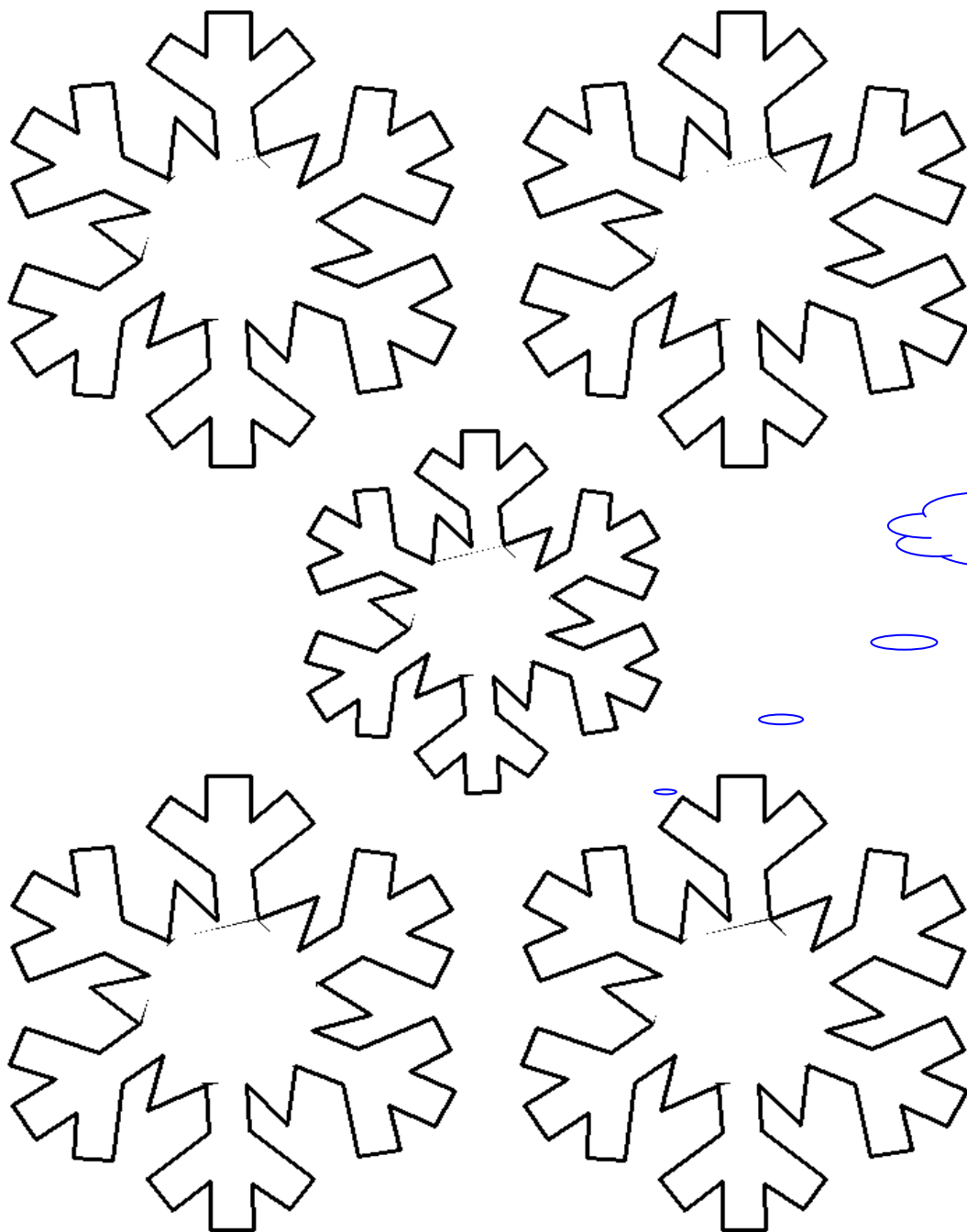
Jordița

Azi de dimineață
În ghetuțe la Pitici
Stătea frumos o jordiță
Decorată cu sclipici !
Dar la mine în ghetuțe ,
Am văzut un pachețel
Cu dulciuri și-un robotel ,
Vezi, dacă am fost cuminte?

În așteptarea lui Moș Nicolae

Mi-am făcut papucii,
I-am pus lângă ușă,
Am spus rugăciunea
Și m-am pus pe pernă.
Cred că am fost cumințel
Ca să îmi aduc el ,
Moșul Nicolae, știți ?
Dulciuri , mere, jocuri mici .

Hai să colorăm!

Nisip și piatră

Poveste cu tâlc

Este istoria a doi prieteni care, traversând deșertul... Într-un anume moment al zilei s-au certat iar unul dintre prieteni l-a lovit peste față pe celălalt. Cel care a fost lovit peste față, fără a spune vreun cuvânt, scrie pe nisip:

«ASTĂZI, CEL MAI BUN PRIETEN AL MEU M-A LOVIT PESTE FAȚĂ»

Ei își urmează drumul până ce găsesc o oază și se hotărăsc să facă o baie. Cel care a fost lovit peste față, se împotmolește în nisip mișcător, dar prietenul său îl salvează. După ce ajunge la mal teafăr și nevătămat, el scrijelește într-o piatră:

«ASTĂZI, CEL MAI BUN PRIETEN AL MEU MI-A SALVAT VIAȚA.»

Cel care și-a lovit și salvat cel mai bun prieten îl întreabă: « După ce te-am lovit, tu ai scris pe nisip iar acum, ai scris pe o piatră, de ce? » Prietenul său îi răspunde:

« Atunci când cineva te rănește va trebui ca tu să-l scrii pe nisip astfel încât vântul să-l ștergă din memoria ta, dar atunci când cineva face ceva bun pentru tine, tu trebuie să-l scrii în piatră astfel încât vântul să nu-l poată șterge în veci. »

ÎNVAȚĂ SĂ-ȚI SCRII RĂNILE PE NISIP ȘI...

SĂ-ȚI GRAVEZI MULȚUMIRILE ÎN PIATRĂ.

Vis de iarnă

Afară gerul crește,
Ninsoarea nu se mai oprește,
Dar în casă lângă foc,
Bunicuța-mi face loc
Și îmi deapănă alene,
Dintr-un coș mare cu gheme,
Dintr-o vreme-ndepărtată,
O poveste minunată.
Stele albe, sclipitoare,
Tremură scânteietoare
Și-mi așază pe fereastră
Vis de-argint din noaptea-albastră.

Înv. Mirela-Elena Surugiu
Școala Zlatna, jud. Alba

Povestea fulgului

A fost odată un strop de apă, o picătură căzută din înaltul cerului jos...pe o frunză galbenă de toamnă târzie. Tare se mai plictisea stropul de apă pe acea frunză, fiindcă stătea toată ziua și respira aerul plin de miresme al toamnei...stătea și privea albul albastrui al cerului și galbenul soarelui uneori..., iar seara steluțele de pe cer...

Într-o bună zi din crengile copacilor se iscă un vânt puternic. Vântul împinse stropul de apă și îl împrăstie, îl transformă în...ceva tare interesant...
Nu era nici steluță, nici soare, nici floare...era...ceva tare, ca de gheață și parcă alături de el, de stropul de apă, erau alte forme, care de care mai interesante...

În aerul rece nimic nu se întâmpla, doar un băiețel micuț pășea încet, când deodată se opri:
-Ce fulg frumos! exclamă băiețelul. Salut, Fulgușor!
-Tu cine ești?spuse forma interesantă...
-Eu sunt un băiețel și merg la grădiniță! Hai cu mine!
-Ce-i aceea grădiniță? Vin, numai să nu fie prea cald.
-Hai, te țin pe hăinuța mea.
Șu plecă băiețelul bucuros că are un nou prieten, Fulgușorul, însă n-a știut că întrând în grădiniță fulgul se va topi...

Dar afară era deja iarnă, iar în aer zburau alți fulgușori, parcă frați gemeni cu prietenul băiețelului...
Din grupa mijlocie răsunau duios colinde cântate melodios de doamna educatoare și copiii...Era serbarea de ...Crăciun!

Inst. ed. Nicoletta Huștiuc
G.P.N.Vinerea, Cugir, jud. Alba

Noapte sfântă

La, la, la, la.....

Te uită cum ninge-n decembrie
Hai, vino aici și privește
Cum luna răsare pe boltă
Și lumii întregi îi vorbește:

De-o noapte albastră, curată
Când sfântă era toată firea,
Născându-se pruncul în iesle,
Cu el s-a născut și iubirea.
La, la, la, la.....

Din ceruri se cerne mărunță
Zăpadă de aur și smirnă
Miresme adânci de tămâie
Presară în suflete tihnă.

În casă e cald și e bine,
Departe simt gerul cum geme,
Dar inima mea îmi șoptește:
„Copile, curaj, nu te teme!”
La, la, la, la.....

Privirea înalță în slavă
În noaptea albastră și clară...
Te uită cum ninge-n decembrie
Și-ascultă colindul de seară.
La, la, la, la.....

Înv. Mirela-Elena Surugiu

-se cîntă pe melodia „Te uită cum ninge decembrie”-

VIS DE IARNĂ

E liniște...

În casă e cald și bine.

Toată ziua cerul de plumb interzisese soarelui să zâmbească pământului. Doar din când în când, printre norii mari de vată care stăpâneau bolta cerului, el îndrăznise timid să-și arate, rareori, dinții mari, într-un zâmbet înghețat.

Baba Iarna, în caleașca ei de gheață, a bătut norii, scuturându-i. Din ei, ca într-o explozie stelară, fulgii pufoși, ca niște fluturași zglobii, valsau, pluteau ușor în văzduhul de cristal.

Totul se acoperea cu o mare de ninsoare. O ploaie de stelute m-a înconjurat. Am intrat bucuroasă în hora lor. Alergam, râdeam împreună cu noii mei prieteni. Și râd și cânt și alerg... Gerul îmi pictează bujori și mere roșii în obraji. Mă simt fericită.

Casele devin niște omuleți îngropați în zăpadă până la umeri, zărindu-se doar cușmele albe trase pe urechi.

Copacii din zahăr și-au pus ciorchini de dantelă albă și încet, încet se lasă toropiți de dulceața somnului.

Deși e de gheață, Iarna aduce căldură în sufletul meu. În clinchetul de clopoței îmi lasă în odăiță Bradul de Crăciun împodobit ca o mireasă și strălucind în mii de culori.

Adorm... Visez... Coboară două stele...

În văzduh îngerii cântă în cor: „**O, ce veste minunată!**”

Cheiaua Ligia, Clasa a III-a A

Liceul Teoretic „Marin Preda”

Turnu Măgurele

Prof. inv. primar Vioareta Constantin

Dragă Moș Crăciun,

Deși sunt destul de mare, îmi place încă să cred în tine, în faptul că tu existi tot timpul anului fără ca noi să știm unde ești și cu ce te ocupi, dar o dată pe an îți faci apariția în casele noastre, bineînțeles fără ca noi să te întâlnim. Așa ești tu, modest.

Și anul acesta îți scriu o scrisoare, ca în fiecare an, dar de data aceasta nu-ți cer nimic pentru mine. Jucării, nu. Sunt prea mare pentru păpuși. Cărți, am plină bibliotecă. De fiecare dată, ca și tine, și eu am fost modestă. Te-am rugat să-mi dai sănătate mie și părinților mei. Acum te rog altceva și tu poți să-mi îndeplinești rugămintea, căci tu poți orice. Adu, dragă Moș Crăciun, pace și liniște pe Pământ. Fă să dispară ura, violența, crimele, violurile. Dă copiilor săraci din alte țări școli, abecedare, creioane pentru a fi și ei capabili să-ți scrie o scrisoare. Dă-le și lor jucării și hăinuțe, oferă-le o copilărie. Dar mai ales dă-le apă și pâine. Dă-le o casă și o familie copiilor din zonele unde războiul distruge viața. Fă să dispară lacrimile de pe obrăjorii trași și palizi de suferință și sărăcie.

Poți Moșule să faci toate astea? Spiridușii tăi te vor ajuta, nu-i așa?

În ajunul Crăciunului, aștept din partea ta un semn că scrisoarea mea a ajuns la tine și că nu ți-am cerut prea mult. Pentru bunătatea ta, îți voi lăsa sub bradul împodobit multă, multă ciocolată, pentru că știu că-ți place.

Pe anul viitor, dragă Moș Crăciun!

Blujdea Carmen, cls. aVIIaE

Școala „Alice Voinescu”

Drobeta Turnu Severin, jud. Mehedinți

Prof. Mitrache Ofelia

DE AJUN

Este iarnă și-i târziu,
Drumul e acum pustiu,
Sus pe cer stau stele salbă
Și clipește în noaptea albă.

În căsuța lor cea mică
Ilinca și-a ei pisică
Stau la geamul de la stradă
Pe Moș Crăciun ca să-l vadă.

Fata știe , că de-Ajun,
Vine moșul drag și bun
Și din cer el se coboară
Cu o sanie ușoară,

În care a pus de toate,
Dar și multă sănătate
Pentru tata și mămica,
Pentru ea și Miaunica.

POVESTE DE CRACIUN

Demult, demult,
Când s-a născut Hristos
În staulul sărăcăcios,
Două luminoase stele,
Așa cum deșiri mărgele,
Deșirându-se și ele,
De pe cer căzură jos
În omătul cel pufos.
Le văzu un om sărman
Și mirat s-a dus să vadă
Unde-or fi putut să cadă?
Și găsi una-n zăpadă,
O luă și-o puse-n sân
Și-și văzu grăbit de drum.
Iar când ajunse acasă,
La copii și la nevastă
Și scoase steluța pe masă,
Ce minune-a fost să iasă!
Căci deodată-ntreaga casă
S-a umplut de jucării!
Erau multe, mii și mii,
Multe, multe ca-n povești
Cine poate să mai știe?
Că de-atunci e-o veșnicie!
Atunci i-a zis Moș Crăciun:
-Omule, ce faci cu toate?
Dă-le să le pun în sac
Și apoi am le-mpart
La bogat și la sărac,
La nepoți și la nepoate
Și le-a pus în sac pe toate!
De atunci cu sacul plin

DE CRĂCIUN

Când ceru-ncepe fulgi să cearnă
Și totul se îmbracă în argint,
E semn că-i început de iarnă
Și pacea se coboară pe pământ.

Pe la ferești de case luminate
Se văd brăduții-mpodobiți,
Copii frumoși, cu nasuri înghețate
Colindă pe la oameni, fericiți.

Și ei vestesc pentru a câta oară,
Că-n Bethlehemul cel îndepărtat
Un prunc Sfânt a născut Fecioara:
Iisus Hristos, al lumii împărat.

El prin lume pribegeste
Și în seara de Ajun
Niciodată nu lipsește.

Educatoare Steluța Dima

Grădinița P.P.nr.11, Brăila

MOȘUL COPILOR CUMINȚI

În seara asta, toți copiii
Mai harnici sunt și mai cuminți,
Își dau cu cremă pe ghetuțe
Și îi ascultă pe părinți.

Se duc, apoi, cu mic cu mare,
În patul cald și primitor
Și-n somn, visează fiecare
Un moș bătând la ușa lor.

E moșul nostru, Nicolae,
E moșul nostru bun și drag
Ce lung privește în odaie
Și lasă jucării în prag.

El al săracilor e tată
Și al copiilor bunic,
În seara asta minunată,
Aduce pentru toți un pic.

Înv. Felicia Munteanu
Școala „Axente Sever” Aiud/ Alba

După citirea,povestirea și caracterizarea personajelor din oricare text să-i lăsăm pe copii să-și imagineze că sunt ei înșiși față în față cu unul din personaje.
Vor face acest lucru și „cei voinici” „și cei curajoși și cei timizi...etc iar noi dascălii să fim cei care așa ca în versurile de mai jos să-i facem să râdă dar totodată să știe a se caracteriza fiecare.

COPII ȘI,URSU PĂCĂLIT”

La școală Nicu spune...că tocmai a citit
Povestea cu o vulpe...și un urs păcălit.
Ancuța curioasă, dorește să îl vadă
Colo-n pădurea verde pe-acest urs fără coadă.
Zis și făcut...copiii, pe dată plănuiesc
Și după lecții toți, spre codru se pornesc.
De urs mi-e tare milă...când o să-l văd, întâi
Pe bot , zice Andreea, aș vrea să îl mângâi!
Eu, spune Tudor, care se crede un voinic
De-o vulpe, niciodată nu voi fi păcălit!
Nici eu nu m-aș lăsa , zice Dănuț voios
Ursache mi se pare că e-un mare fricos !
Codruța plănuiește să-l certe că e laș:
De ce-a mai căutat-o pe vulpe la sălaș?
Păi chiar așa,copii, doar el a vrut mult pește
Să-i spunem verde-n față că prea se lăcomește!
Toți știm că ursul doarme de cum apare gerul.
Să-l dezmoțim nițel că-i leneș, spune Gelu.
La urs cu cartea-n mână...și Nicu se gândește ;
Lui , pare că i-e frică și nu se prea grăbește.

.....
Dar iată că deodată, copiii se opresc
Și-n tufele cu mure , apoi se năpustesc!
Dar nici n-apucă bine să prind-a le gusta
Că din tufiș se ‘nalță, deodată...namila!
Tac toți privind la urs cu gurile căscate
Și fug care-ncotro, de-aici, cât mai departe!
Agale, bietul urs mănâncă mure coapte,
Trecând pasul greoi, prin iarbă, peste-o carte !

Înv.Pătru Margareta
Școala G.D.Teutsch-Agnita

IARNA

Ești geroasă, friguroasă,
Fulgii cad, sclipind pe jos,
Și se-așterne neaua albă,
Îmbrăcând haina cea albă.

Dimineța, pe răcoare

Copiii nerăbdători,
Vin cu săniile-n dealuri
Făcând trântă peste zări.

(Iofcea Alexandru - Dumitru, clasa a IV-a B,
Școala *Apostol Arsache*, Vede, Giurgiu
Înv. Tudor Daniela - Cristina

**Pagină din jurnalul
grădiniței noastre**

**Zi de...iarnă...decembrie...Am vorbit cu Moș Crăciun prin scrisori,
prin fapte bune...să treacă și pe la noi...Am așteptat, am recitat, am colindat...iar
Moș Crăciun nu a întârziat.**

**A venit întâi la cei mai mari, apoi la mijlocii, apoi la cei mai mici...
Am fost cu toții artiști pentru o zi!!!**

Grupa mare
pregătitoare,
ed. Anișoara Filimon

Grupa mijlocie,
inst. ed. Nicoletta
Huștiuc

Grupa mică, inst. ed.
Simona Olar

MOȘ NICOLAE

Afară-i frig și ninge ne-ncetat,
Pe stradă totul pare nemișcat
Pe cer o stea lucește ca un felinar,
Să lumineze drumul moșului hoinar.

Moșul, împovărat de ani, bătrân,
Tot tânăr are sufletul său sfânt.
El trece nevăzut pe la ferestre
Să vadă dacă-s pregătite ghete.

Ghete lustruite de copilași,
Mici, ascultători și drăgălași.
Apoi, din sacul lui cel mare
Împarte daruri pentru fiecare:

Bomboane, mașinuță ori păpușă,
Ba...pentru unii, chiar și-o nuielușă!
El, Moș Nicolae ne-aduce și zăpadă
Albă, pufoasă ca și a lui barbă.

Poveste de Moș Nicolae

Demult, trăia odată într-un sat așezat pe malul unei ape un pescar. Acest pescar era sărman și avea doi copii: Nicolae și Cristian. Ei erau harnici și ascultători. Prieteni prea mulți nu aveau, însă iubeau foarte mult animalele, păsările și erau foarte credincioși, ca și părinții lor. Era aproape de sărbătorile de iarnă. Într-o zi, pescarul a plecat la pescuit, dar era frig și peștii stăteau ascunși pe fundul apei, așa că, nu a avut noroc să prindă. Mergând posomorât spre casă găsește pe drum un asin. Era un asin flămând și rănit la un picior. Pescarul nu a stat mult pe gânduri și l-a luat acasă. Ce mult s-au bucurat copiii când l-au văzut :

- Mulțumim tată, că ne-ai adus un asin să ne jucăm cu el ! au spus cei doi copii. Ei nu știau ce gânduri avea tatăl lui. I-au spălat rana, l-au pansat și i-au dat să mănânce. Apoi, l-au dus în grajdul care era gol, să stea la adăpost. Acesta, deși era rănit la picior, s-a jucat cu ei și s-au împrietenit.

Într-o seară, Nicolae l-a auzit pe tatăl său vorbind cu mama :

- Măine în zori am să duc asinul la târg să-l vând, ca să avem bani pentru sărbători. Atunci Nicolae s-a dus repede la fratele lui și l-a trezit spunându-i ce a auzit. Au stat și s-au gândit, apoi s-au hotărât să plece pe furiș de acasă să salveze asinul. Așa au și făcut. Când părinții lor au adormit cei doi copii, Nicolae și Cristian au plecat cu asinul. Voiau să-l ascundă într-o pădurice de salcie. Ei mai veniseră aici cu tatăl lor să ia o creangă de salcie să o împodobească de Crăciun cu scoici, căci brad și globulețe nu aveau. Când văzu, asinul parcă înțelesese ce voiau să facă și deodată, le spuse :

- Dragi copii, vă mulțumesc,

Eu pe voi vă îndrăgesc.

M-ați spălat, m-ați pansat,

Și rana mi-ați vindecat !

În timp ce ascultau mirați vorbele măgarului, iată, apare un bătrân cu barba albă. Când își văzu asinul bucuros, le zise copiilor:

- Tu, Crăciun, ai suflet bun!

Tu, Nicolae ești iubitor

Și la toți dați ajutor!

Asinul mi l-ați îngrijit

Vă mulțumesc, sunt fericit că l-am găsit!

Băieții și-au luat rămas bun de la asinul cel alb și de la moșneag și au plecat acasă. Era noaptea lui Moș Nicolae. Îndreptându-se spre casă au văzut că începuse să cearnă cu fulgi mari și pufoși. Erau tare bucuroși. Când au ajuns acasă, și-au pregătit ghetuțele și le-au așezat la ușă să le găsească moșul bun, Moș Nicolae. Apoi, s-au culcat. Dimineață când s-au trezit

ce credeți că au găsit? Ei, bine, în ghetuțele lustruite au găsit dulciuri, jucării, globuri și un brad. Pe masă era un coș cu pește, unul plin cu nuci, mere, portocale și covrigi și o carte despre Moș Nicolae.

- A sosit Moș Nicolae! Strigau copiii bucurându-se. Casa este cernută cu zăpadă din barba lui cea albă!

Citind cartea la gura sobei copiii au înțeles că asinul pe care l-au îngrijit fusese al lui Moș Nicolae, iar bătrânul cu barbă albă nu a fost nimeni altul decât Moș Nicolae. Ei nu știau că acesta își trimisese îngrășii să-i caute asinul și i-a văzut cu câtă dragoste l-au îngrijit. Tatăl, la început supărat că nu a găsit asinul în grajd, era și el bucuros că acum avea pește să se ospăteze de sărbători. Timpul a trecut. Sosise din nou Crăciunul, iar copiii veneau cu Moș Ajunul. Bucuroși de colindători, cei doi copii au împărțit cu ei nucile, merele, portocalele și covrigii sub bradul împodobit de această dată cu globuri. Erau mândri de fapta pe care o făcuse și nu au spus la nimeni secretul lor. De atunci, în fiecare an așteaptă cu sufletul bun să vină Moș Nicolae și Moș Crăciun.

**EDUCATOARE FRUSINA CHIRIAC
GRĂDINIȚA P.P. NR. 11 BRĂILA**

FETIȚA CU CHIBRITURI

ADAPTARE ÎN VERSURI DUPĂ POVESTIREA CU ACELAȘI NUME DE H.C.ANDERSEN

**EDUCATOARE STELUȚA DIMA
GRĂDINIȚA P.P. NR.11, BRĂILA**

Ce viscol și ce ger e afară,
Prin aer fulgii albi zboară,
Crăciunu-a trecut și din nou
Ne-ntâmpină Anul cel Nou.
E forfotă mare-n oraș,
Grăbite trăsurile-aleargă,
Trece-una acum la doi pași
De-o fată micuță, sărmană.
Vedeți cât e de săracă,
Nici ghetă măcar nu are,
Iară frigul ce-o încearcă
Parcă- i mușcă din picioare.
Vai, drăguța de copilă,
E flămândă, dezbrăcată,
Nu cerșește, nu vrea milă,
Din casa dărăpănată,
Alungată –i de părinte,
Să vândă niște chibrite,
Ca să poată avea mâine
Măcar o bucată de pâine.
Pe trecători îi întreabă
Cu glasul de foame pierit:
-Vă rog, nu aveți nevoie
Să cumpărați un chibrit?
Totul în jur e-nghetăt,
Fetița o clipă se-oprește
La un geam înalt,luminat,
Curioasă –năuntru privește.
S-au adunat cu toții în casă
Oamenii, ca să petreacă,
Și la mesele bogate
Pline, pline cu de toate,
Se îndoapă cu fripturi,
Cu torturi și prăjituri,
Se îndoapă cu curcani,
Că-s bogați și au mulți bani,
Ei trăiesc ca în povești,
Să tot stai să îi privești.
Când bogații se distrează
Beau, mănâncă și dansează,
Nu pricep că-n lumea asta
Mai sunt și oameni sărmani,
Care –și plâng amar năpasta,
Nu mănâncă, că n-au bani.
Ei nu văd în jur pe-acei
Ce-s săraci și n-au nici casă,

Ei au de toate, ce vrei,
De alții nici nu le pasă.
Du-te-ncolo, vino-ncoace
După orice trecător,
Biata copilă se-ntoarce
Tristă într-un colțișor
Și se-așează pe zăpadă,
Obosită și flămândă,
Hăinuța-i ruptă strângând
Și ar vrea acum să vadă
Un băț de chibrit arzând.
Cu mânuța termurândă
Încet chibritul aprinde
Și din flăcăriua blândă
O sobă de fier, fierbinte,
Se ivește, ce mirare
Și capac de-aramă are!
Dar s-a stins și a plecat
Și sobița și capac.
Repede , să nu o piardă
Încă unul mai aprinde
Și sub ochii ei mirați
O masă bogată se-ntinde.
-Uite-o găscă dolofană,
Să mă-nfrupt din ea mă-ndeamnă!
Doamne, câtă fericire!
Fetița privește plângând,
N-ar vrea să fie-nchipuire,
N-ar vrea să fie numai gând.
Și biata fetiță-nghețată
Aprinde iar un chibrit.
Un brad i se-arată îndată,
Iar ea îl privește zâmbind.
Ce globuri și ce beteață
Lucesc în brăduțul gătit
Și ca și el să nu dispară,
Fetița aprinde iar un chibrit.
Dar bradul s-a dus.
De-acolo ,de sus,
Din cerul înalt, luminos
Coboară-o steluță în jos.
Uimită privește și spune:
Ah, totu-i atât de frumos!
Fetița acum și-amintea
Că draga ei bună spunea
„De pe cer când cade o stea,

E semn c-a murit cineva.”
Și iar mai aprinde-un chibrit
Ca tot ce-i frumos să rămână,
La flacăra lui a zărit
Bunica-i frumoasă și bună.
-Sobița de fier
Și bradul gătit
Și găscă cea friptă
Cu toate-au pierit!
Acestea fiind zise,
Fetița repede-aprinse
Și cel de pe urmă chibrit.
Bunica-i zâmbește din ceruri
Pe fată s-o ia a venit.
Spre buna mâinile-ntinde
Căldura ușor o cuprinde,
Fetița-i așa fericită!
Chibritele-n jur a lăsat,
În brațe la blânda-i bunică
De tot ce-a fost rău a uitat.
Se prind amândouă în brațe,
Se-nalță sus către cer,
Acum nici frig nu-i mai este
Și toate durerile-i pier.
Lumina albă o-nconjoară
Și este-atât de ușoară,
De nimic nu-i mai pasă,
Ea zboară spre stele
Cu bunica-i frumoasă.
Și-a trecut și Anul cel Nou,
Orașul se trezește din nou,
Pe jos, la colțul de stradă
Zace fetița-nghețată.
Un om se uită, se-oprește
La chipul care zâmbește
Și spune cu glasul șoptit :
Cred că de frig a murit!
Copii și femei și bărbați
Trec pe la colțul de stradă,
Dar ochii cuminți, înghețați
Ai fetei, nu pot să-i mai vadă.
Acum este mult prea târziu
Părerea de rău să apară,
Fetița „s-a dus”, dar eu știu
C-a fost fericită aseară!

DESPRE CRĂCIUN ȘI MOȘ CRĂCIUN

Crăciunul este o Sărbătoare a Bucuriei: fulgi mari de nea, zăpadă multă, clinchet de clopoței, colinde și un Moș bătrân, bătrân. Moș Crăciun s-a născut demult, acum multe sute de ani, nimeni nu mai știe când și unde anume. Dar se știe că Moș Crăciun este ceva magic ce se întâmplă în fiecare an pe 24 decembrie.

De el ne sunt legate cele mai frumoase amintiri ale copilăriei și cu toții îl așteptăm în seara de Ajun să ne pună codouri sub bradul împodobit. Moș Crăciun trăiește în Laponia, împreună cu niște spiriduși care lucrează în fabrică de jucării și care construiesc cadourile de Crăciun. Tot acolo el primește scrisorile copiilor. Moșul are niște urechi magice, cu care îi aude pe copiii din toată lumea și astfel știe când sunt cuminți. Moș Crăciun are un vestitor: pe Moș Nicolae care pune în ghetuțe dulciuri sau o vârguță. Moș Nicolae este de fapt Sfântul Nicolae și primele cadouri le-a făcut unor fete sărace care s-au rugat Sfântului să le ajute să nu fie luate de lângă tatăl lor, pentru că acesta nu avea cu ce să le crească. Sfântul Nicolae le-a răspuns la rugăciuni și le-a pus trei punguțe cu galbeni, câte una pentru fiecare și astfel fetele au putut rămâne acasă lângă tatăl lor. De atunci, în fiecare noapte

de 5 spre 6 decembrie, Sfântul îi răsplătește pe toți copiii cuminți, iar pe cei obraznici îi pedepsește punându-le o vârguță în ghete.

După Moș Nicolae vine Moș Crăciun, moșul bătrân, rotofei, cu o barbă albă mare, îmbrăcat într-o haină roșie și care duce în spate un sac mare de cadouri.

Legenda spune că Maica Domnului, fiind cuprinsă de durerile nașterii, i-a cerut adăpost lui Moș Ajun. Motivând că este sărac, el a refuzat-o, dar a trimis-o la fratele lui mai mic și mai bogat, Moș Crăciun. Ajunsă la casa lui Crăciun, Maica Domnului o găsește acasă pe soția acestuia, Crăciuneasa și îi cere acesteia adăpost. Crăciuneasa nu a stat mult pe gânduri, însă știindu-și soțul rău și necredincios, nu o primește în casă și o trimite să nască în grajdul vitelor. Apoi, fără să-i spună soțului ei, Crăciuneasa o ajută pe Maica Domnului să-L nască pe Pruncul Iisus. Aflând Crăciun, acesta își pedepsește soția. Dar Maica Domnului printr-o minune o ajută pe Crăciuneasa să scape de pedeapsă soțului ei. Crăciun, văzând această minune și aflând că în grajdul sau S-a născut Domnul Iisus, se căiește și îi cere iertare lui Dumnezeu, devenind astfel „primul creștin”.

Se spune că el s-a căit atât de mult, încât a doua zi și-a împărțit întreaga avere copiilor săraci și de atunci, în fiecare an, în Ajunul Nașterii Domnului, Moș Crăciun vine cu sania trasă de reni, intra pe horn și ne pune sub brad cadourile mult așteptate. Sărbătoarea sfântă a Crăciunului, cu mireasma-i de cetina de brad este încărcată de tradiții și simboluri din cele mai diverse în întreaga lume.

Nu uita ! Copilul e foarte important !

Poate nu ai timp, dar te rog citește, recitește, reține!

Poți să îți faci propriile notițe chiar aici pe pagină!

Copiii învață ceea ce trăiesc
(pentru dumneavoastră, stimați părinți)

**Dacă un copil trăiește cu dezaprobare
El învață să condamne.**

**Dacă un copil trăiește cu ostilitate,
El învață să lupte.**

**Dacă un copil trăiește cu ridiculizare,
El învață să fie timid.**

**Dacă un copil trăiește cu rușine,
El învață să se simtă vinovat.**

**Dacă un copil trăiește cu toleranță,
El învață să fie răbdător.**

**Dacă un copil trăiește cu încurajare,
El învață să aibă încredere.**

**Dacă un copil trăiește cu învidie,
El învață să-i aprecieze pe ceilalți.**

**Dacă un copil trăiește cu nepărtinire,
El învață dreptatea.**

**Dacă un copil trăiește în siguranță,
El învață să aibă credință.**

**Dacă un copil trăiește cu încuviințare,
El învață să-i placă propria persoană.**

**Dacă un copil trăiește cu acceptare și prietenie,
El învață să găsească dragostea în lume.**

Iarnă

Iarnă ești o zână,
Frumoasă și bună
Tu vii îmbrăcată
În mantie albă
Cu steluțe mii
Toate argintii.
Iarnă te iubesc!
Și mult îmi doresc,
Să rămâii la noi,
Chiar mai mult de vrei
Că mă voi juca,
Cu zăpada ta
Pân' m-oi sătura.

EDUCATOARE BĂLAN DOINIȚA
G.P.N Nr.2 „LIZUCA” FĂLTICENI

Educator, învățător...

Disciplina școlară

- continuare din nr. 10 -

Stabilirea și clarificarea consecințelor încălcării regulilor se bazează pe un raționament de tipul „dacă un elev cunoaște și anticipează consecințele încălcării regulilor atunci este probabil ca elevul să le încalce mai rar”.

Nu este suficient să precizăm elevilor consecințele încălcării regulilor, ci trebuie să le explicăm procedurile și modalitățile prin care ei pot preveni încălcarea regulilor. Important este să-i familiarizăm pe elevi cu regulile, normele și consecințele încălcării acestora, este necesar să se apeleze la strategii de socializare organizațională a elevilor, cu alte cuvinte să se distribuie responsabilități care se înscriu în sistemul normativ al disciplinei școlare.

Principala problemă care se ridică este următoarea: pe ce trebuie să punem accent atunci când este vorba de consecințe, pe recompensă sau pe pedeapsă? Cert este că pedagogia pozitivă, bazată pe recompense trebuie să fie dominantă în raport cu pedagogia negativă, bazată pe pedepse.

În concluzie, instituirea normelor contribuie la o bună gestionare preventivă a clasei de elevi. Așa cum sugerează Lorin W. Anderson, ” la început supunerea la unele reguli trebuie să fie verificată, elevii care se conformează trebuie să fie felicitati ”

După cum sugerează Good și Brophy, obiectivul profesorului constă în dezvoltarea autodisciplinei elevilor fără a se limita doar la impunerea disciplinei.

Un ansamblu de comportamente asociate la gestiunea preventivă a clasei e identificată pentru prime dată de Kounin și a fost validată în cursul ultimelor două decenii de numeroase studii. Un număr mare dintre aceste comportamente se caracterizează prin vigilență (conștiința activă față de ceea ce se petrece tot timpul în clasă), punerea în alarmă a grupului (atragerea atenției grupului cu ajutorul unui semnal), disponibilitate, atribuirea responsabilității (aducerea la cunoștință elevilor că sunt responsabili de învățarea și calitatea muncii lor), varietatea și interesul activităților stabilite (a da teme destul de dificile dar și interesante pentru a mobiliza atenția susținută a elevilor). Multe dintre aceste modalități figurează într-un program de formare a profesorilor, bine pus la punct, în Indonezia.

Anderson face câteva sugestii profesorilor, în vederea obținerii unei mai mari eficacități în gestiunea preventivă a clasei:

- profesorii trebuie să reducă la minimum timpul care nu este consacrat învățării, încercând să evite la maximum comportamentele perturbatorii;
- regulile de conduită disciplinară în clasă trebuie stabilite la începutul unui an nou , astfel ca elevii să cunoască care sunt comportamentele care se așteaptă de la ei;
- profesorii trebuie să le dea de înțeles elevilor că ei știu tot timpul ce se petrece în clasă, că ei sunt capabili de a face față simultan la evenimente variate și numeroase (disponibilitate)

Recomandări :

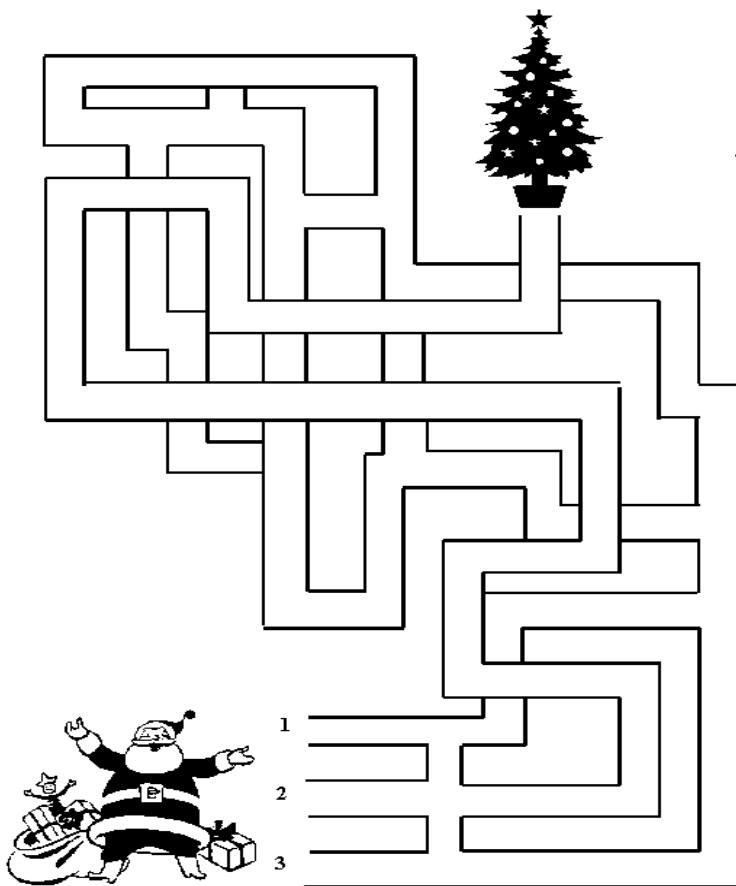
- Explicați-i clar elevului care este conținutul comportamentului nedorit!
- Amintiți-i elevului consecințele care se pot produce atunci când nu respectă regulile!
- Dați dovadă de multă răbdare!
- Pentru ca elevul să înțeleagă și mai bine, amintiți-i comportamentul la care vă așteptați din partea lui! Fiți cât se poate de clari!
- Repetați-i elevului că alegerea pe care o face de a se comporta într-un anumit fel, este de asemenea, alegerea consecințelor pe care aceasta le aduce după sine!
- Discutați deseori cu elevii dumneavoastră despre imaginea ideală a clasei din care fac parte!

Cercetările efectuate de un sfert de secol în S.U.A. evidențiază faptul că profesorii care reușesc cel mai bine să gestioneze clasa se diferențiază de alții prin aptitudinile lor de a împiedica apariția problemelor și nu prin capacitatea de a reacționa cu succes la problemele de conduită.

Inst. Dumitra Bîlcan
Liceul Pedagogic ” Spiru Haret ” Focșani

Miști istețe, șugubețe

Extras din cartea „Anotimpuri din copilărie”

Iarna

A sosit în haină albă
Rece-a noastră Babă Iarnă!
Peste tot e alb, e frig
Parcă sunt un copil mic.
Vreau să ridicăm în stradă
Un mare om de zăpadă.
O să-i punem și o coadă
Toți cei care trec să-l vadă.
Are-n cap o pălărie,
Nasturi din cărbuni să-i fie,
Nasul dintr-un morcov mare
Hai cu „omul” la plimbare!
Dar ni-i frică și de soare...
Se va topi omul oare?...

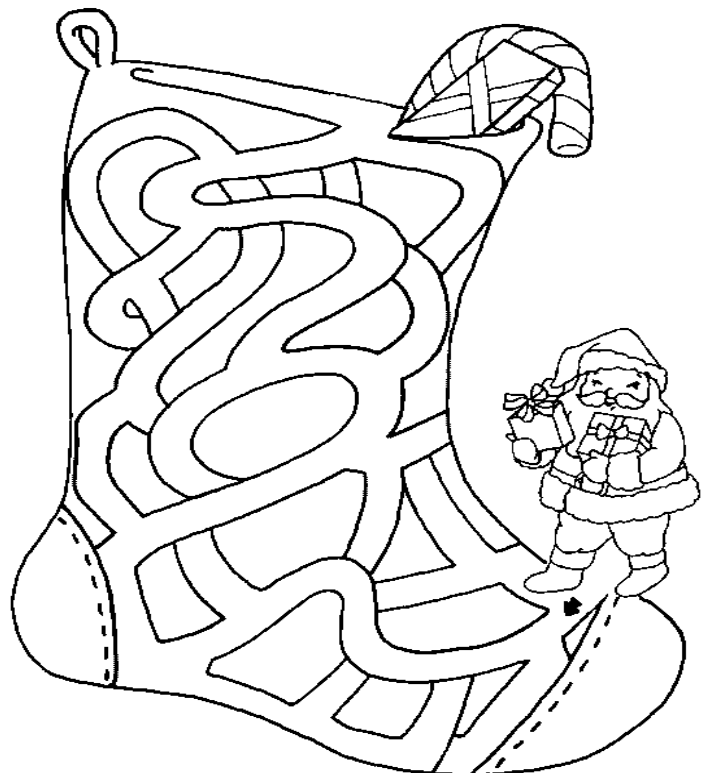
Inst. Viorica Pașca,
Șc. Ocoala, Gârda de Sus, jud. Alba

Extras din cartea „Anotimpuri din copilărie

Stați!!!

Stați așa, nesperiați
Doar un pic să vă uitați
Cine vine pe cărare
Ca o floare? Cu strop mare..
Alb,... ninsoare?
Ea e fiica cea mai mare
Iarna e, chiar ea, se pare.
S-o primiți cum se cuvine
Unei fiice de regine.
Ea vă dă căldura sobei
Și vă umple tolba vorbeii.
Citiți- o pe îndelete
Pân-apare albu-n plete...
Recitiți povești și strofe
Ca pe bucurii amorfe...

Inst.ed. Nicoletta Huștiuc,
G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba

În luna decembrie am fost foarte ocupați cu pregătirile pentru Crăciun, sărbătoarea copiilor, iar rezultatele le vedeți în câteva poze, pe care vi le trimitem cu plăcere și bucurie.

Mai întâi am împodobit clasa de iarnă și sărbătoare. Și bradul nostru eco, firește. Apoi am pregătit prăjiturele pentru musafiri, am învățat să aranjăm masa, am învățat colinde și ne-am jucat de-a colindătorii.

N-am uitat nici de prietenii de departe, cărora le-am pregătit felicitări, în timp ce colindele vechi și dragi curgeau lin și cald din clasă spre ținutul înghețat al lui Moș Crăciun. Așa l-am anunțat că suntem gata să-l primim, chiar dacă fără spectatori de data asta.

Dorim tuturor prietenilor din țară sărbători fericite, încărcate de lumină și voie bună alături de cei dragi! La mulți ani!

Grupa pregătitoare
Grădinița Agnita / Județul Sibiu
Ed. Maria Brumar, Adriana Prișcă

Cum tratăm situațiile de absentism la școlarul mic?

-continuare din nr. 10 –

Simțind că au nevoie de satisfacerea trebuinței de afiliere (erau nespuse de bucuroși la interacțiunea cu ceilalți elevi din clasă) le-am oferit o motivație pozitivă pentru activitatea școlară. În activitatea zilnică de la clasă sunt obișnuiți ca măcar o dată să apelez la lucrul în echipe. Dacă la început nu erau acceptați de colegii lor să negocieze cu ei la rezolvarea sarcinii date, pe parcurs, elevii s-au convins că și L. și V. (marginalizați mult timp) au „ceva” corect de spus. Și acum am în imagine chipul lui V. care a dat exemplu de un cuvânt ce conține grupul de litere „ci” – *Cică*. Ardea de bucurie. După ce am apreciat pozitiv acest răspuns au urmat alte exemple și de la fratele lui astfel că grupa lor a câștigat. L. și V. învățau abecedarul și de curând un grup de litere cerut în exercițiu. Câștigul celor doi nu s-a limitat doar la nivelul acelei activități de la limba română. Urmărindu-i de atunci atât în cadrul orelor cât și în recreații, am observat că L. și V. au dobândit mai multă încredere în ei, relaționează mai ușor cu colegii.

Niciodată nu am folosit constrângerea în învățarea școlară. Nu cred în succesul școlar datorită ei, ci, mai degrabă, în pozitivarea imaginii de sine în urma diverselor forme de succes.

Pentru ca activitățile de învățare să fie mai ușoare, mai plăcute, mai atractive, le-am adus la școală tabla magnetică unde puteau exersa operații de adunare și scădere în concentrul 0-30, unde puteau scrie cuvinte sau scurte propoziții cu literele de la „Danonino”. L. a exclamat la un moment dat în timpul activității: „*Ce frumos ne jucăm, doamna!*” Aceste materiale le aveam de la copiii mei, dar am apelat și la cunoștințe pentru a-mi completa baza materială pentru clasa respectivă.

Am încercat tot timpul să fiu un model de conduită și de atașament pentru valorile școlii. Am fost punctuală, motivată și capabilă să-i motivez și pe elevi, m-am implicat în rezolvarea cazurilor de devianță școlară atunci când acestea au apărut, încercând să le stărpesc încă din faza incipientă. În comunicarea cu elevii folosesc des rugămintea personală și nu le vorbesc pe un ton autoritar în general. Recurg rar la reprimarea verbală și la competiție. Pe plan profesional am făcut tot ce mi-a stat în putință, în limita resurselor de care am dispus în acel timp, pentru a-i determina pe L. și V. să nu mai lipsească de la școală fără motive întemeiate. Am reușit în mare parte, zic eu, dar o spun și absențele din catalog care au fost mai puțin de jumătate față de cele de anul trecut. Ba... spre finalul anului școlar am simțit că veneau bucuroși la școală; că doar aveau și ei roluri de interpretat în sceneta pregătită pentru serbare.

Inst. Angheluță Nicoleta
Școala „Nicolae Iorga” Focșani

Educator, învățător...

AMINTIRILE VERII

Ce poți să spui când simți că timpul e prea strâmt, nu încapă tot ce ai vrea să spui, să faci, să asculți, să vezi? ...Două săptămâni trec repede când ai alături un grup de copii isteți, entuziaști și talentați.

Tematica generoasă a **Atelierului de vară** ne-a pus pe gânduri, „ne-a obligat” să privim spre ceilalți, să privim în noi înșine. Am (re)descoperit că toți avem calități (lipsurile le-am lăsat acasă), am observat că în anumite privințe semănăm unii cu alții (suntem copii, avem ochi frumoși și limpezi, ne place sportul sau calculatorul...), dar am văzut și că ne deosebim—și nu doar prin înălțime sau prin culoarea ochilor: unuia îi place să deseneze, altuia îi place fotbalul, el citește poezii ...Ea preferă roșul, eu aleg albastru...Toate acestea le-am descoperit împreună. Am înțeles că „diferit” nu înseamnă mai bun sau mai rău, ci- pur și simplu - „diferit”.

Mă bucur că e așa . Cred că ar fi plictisitor să fim toți la fel, să mergem toți în același ritm, în aceeași direcție...viața ar fi monotona și previzibilă...

Când noi, oamenii mari, devenim prea neîncrezători, când ritmul nostru devine prea încet și nu mai credem în nuanțe, ne salvează copiii, cu entuziasmul lor, cu dorința lor de a descoperi frumusețea lumii, cu puterea lor de a da culoare vieții.

Prof. Maria Albu,
Șc. Cu cls. I-VIII „Ioan Mihu” Vinerea,
Cugir, jud. Alba

O
convorbire telefonică misterioasă

Valentina, lungită pe mocheta, scrie în caietul ei. Scoțând limba, ea formează încet literele pe pagina albă. "Dragă Moș Crăciun, sper că ești bine..." Dar Valentina nu are decât 6 ani și continuarea scrisorii este dificilă. Ea smulge deodată foaia din caiet și o aruncă supărată.

-Nu voi reuși niciodată singură!

Și Valentina, cu brațele încrucișate, începe să plângă. În acea clipă ochii săi negri se opriă pe telefonul fixat pe peretele de la intrare.

-Dacă nu pot să-i scriu, ei bine, o să-i telefonez, spuse ea.

Fetița se cațără repede pe un scaun, ridică receptorul și apasă pe taste.

-Mai întâi 01, pentru a avea cerul...

Valentina compune apoi literele M-O-Ș C-R-Ă-C-I-U-N.

-Da, te ascult, răspune o voce groasă la celălalt capăt al firului.

-Alo, Moș Crăciun, strigă bucuroasă Valentina, eu sunt!

Tăcere. După o lungă pauză, vocea întreabă:

-Cine este la telefon?

-Păi, este Valentina. Tu ești, Moș Crăciun?

-Pe cine cauți?

"Dar nu-i posibil, își spune Valentina, acest bătrân este complet surd". Atunci ea țipă din nou în aparat:

-Alo! Alo! Casa lui Moș Crăciun?

Omul pare în sfârșit să înțeleagă.

-A, da! Bineînțeles, bineînțeles! Aici este Moș Crăciun! Dar spune-mi, micuț, cum ai găsit numărul meu de telefon?

-Am compus numele tău pe tastatura telefonului.

Omul, la celălalt capăt al firului, începu să râdă din toată inima.

-Moș Crăciun, mi-ar plăcea să primesc o jucărie mare din pluș, pe care să pot să o strâng în brațe noaptea, când mi-e frică, singură în patul meu...

-Un animal din pluș? Bine, bine, răspune bărbatul amuzat. Dar părinții tăi, unde sunt?

-Eu nu am părinți. Aici este un cămin de copii, "Panseluțele", îl știi? Locuiesc cu mulți copii și pe educatoarea mea o cheamă Ana.

La capătul firului, "Moș Crăciun" păstrează un moment de liniște.

-Mai ești la telefon? întreba Valentina, neliniștită.

-Da, da, pușor. Eu notez în cartea mea cea mare: "Să nu uit, la căminul "Panseluțele" un animal mare din pluș pentru Valentina.

-Și pentru colegii mei! îl întrerupe fetița.

-Pentru Valentina...și pentru colegii ei, bineînțeles. La revedere, micuț!

Valentina lasă încet receptorul în furcă. Inima îi bate cu putere.

-Am vorbit cu Moș Crăciun...Și Moș Crăciun mi-a vorbit...Acesta va fi secretul meu, murmură fetița. Nu voi vorbi nimănui despre el, nici Aureliei, care este totuși cea mai bună prietenă a mea.

Valentina numără nerăbdătoare zilele care au mai rămas până la Crăciun:

-Trei, patru, cinci...Cinci? Grozav! Doar o mână mai am de așteptat, exclamă ea, încântată.

În dimineața zilei de 25 decembrie, în dormitorul „Margaretelor”, Valentina a deschis prima ochii.

-Animalul meu din pluș! exclamă ea, sărind ca o verigă din pat.

Fetița aleargă de la un pat la altul pentru a-și trezi colegele.

-Aurelia! Anuța! Teodora! Sculați-vă! A venit Moș Crăciun!

-Nu-mi pasă! E încă noaptea! geme Aurelia.

-Lasă-ne să dormim! protestează Anuța.

-Măcar de-ar fi frumoase, cadourile de la cămin, mormăie Teodora, trăgându-și cuvertura peste cap.

Valentina le scutură din nou:

-Sus! Sus! Sus! Am vorbit personal cu Moș Crăciun!

-Nu te cred! spune Aurelia, sărind din pat.

-Ba da, ba da! El a promis jucării din pluș pentru noi toate.

Piciorușele goale coboară scările sărind câte patru trepte. Intrând în sala de mese, fetițele rămân împietrite de uimire.

Sub bradul luminat, un câine mare alb, cu limba scoasă, așteaptă cuminte pe covor. Agățat de zgarda sa atâră un bilețel pe care scrie: "Mă cheamă Labă de Urs. Crăciun fericit, fetelor!"

-Ham! Ham! Ham! latră bucuros ghemotocul de blană albă, ridicând o lăbuță pentru a le saluta.

-Un animal adevărat din pluș!

Valentina și prietenele ei se strâng fericite în jurul magnificului cățel ciobănesc cu blană lungă, îl îmbrățișează, sufocându-l cu mângâieri.

-Crăciun fericit, Labă de Urs.

De atunci, la căminul "Panseluțele", când un nou venit declară sigur pe el: „Ce tot spuneți? Moș Crăciun nu există!", toate fetițele izbucnesc în râs:

-Există sigur! Valentina are numărul lui de telefon!

Căprariu Bianca, cls. aVIIaE

Școala "Alice Voinescu"

Drobeta Turnu Severin, jud. Mehedinți

Prof. coord. Mitrache Ofelia

PRIMIȚI COPIII SĂ COLINDE!

Dangăte de clopote se aud,
Când seara de Crăciun se lasă,
Arome de cozonac și brad pătrund
În orice bordei, în orice casă!
Colindătorii vin cete, cete,
Cu stele de ninsoare-n plete,
Și se opresc din casă-n casă
Cerând gazdelor să iasă.
Cu glasuri ca de clopoței,
Copii mai mici, mai voinicei,
Aduc speranță și bucurie
În fiecare gospodărie.
Primiți copiii să colinde
Și în palate, și-n sărăcăcioase tinde!
Că prin sufletul lor curat
Ajungem la Cerescul Împărat.
Orce bănuț dat acum lor,
Vă va aduce-n casă spor.
....Și nu uitați fiți cât mai buni
Ca să-i urmăm pe-ai noștri
Străbuni!

ANUL 2010 SĂ FIE UN AN PLIN
DE ÎMPLINIRI!

Ed. Mariana Badulescu-SLĂNIC PH

Dorință în ajun

Mi-aș dori măcar odată
Să fiu Moș Crăciun adevărat.
Și să-mpart rând pe rând
Tuturor ce vor...și-n gând...
Aș aduce sănătate
Multă, multă bunătate!
Mângâiere, bucurii
Pentru toți:
Părinți, bunici, copii.

Vreau să fiu Moș Crăciun cel blând
Să nu mai văd copii plângând
Nici oameni bolnavi ca să zacă...
Și nici războaie să se facă...

Vreau ca Moș să vă aduc
Viață lungă ca de nuc...
Bucuria de-a trăi
Să nu trecă într-o zi!

Tu, fecioară, mamă bună
Ia-mă, măiocuță de mână,
Ca să fac măcar în vis
Ce acum eu am promis...

Ed. Mariana Bădulescu-SLĂNIC PH

Nașterea lui Isus

- lucrare tridimensională realizată de elevii cls. a III –a A
Școala Nr.1 Faraoani –Bacău; **înv. Varvara Murariu**

Materiale necesare:

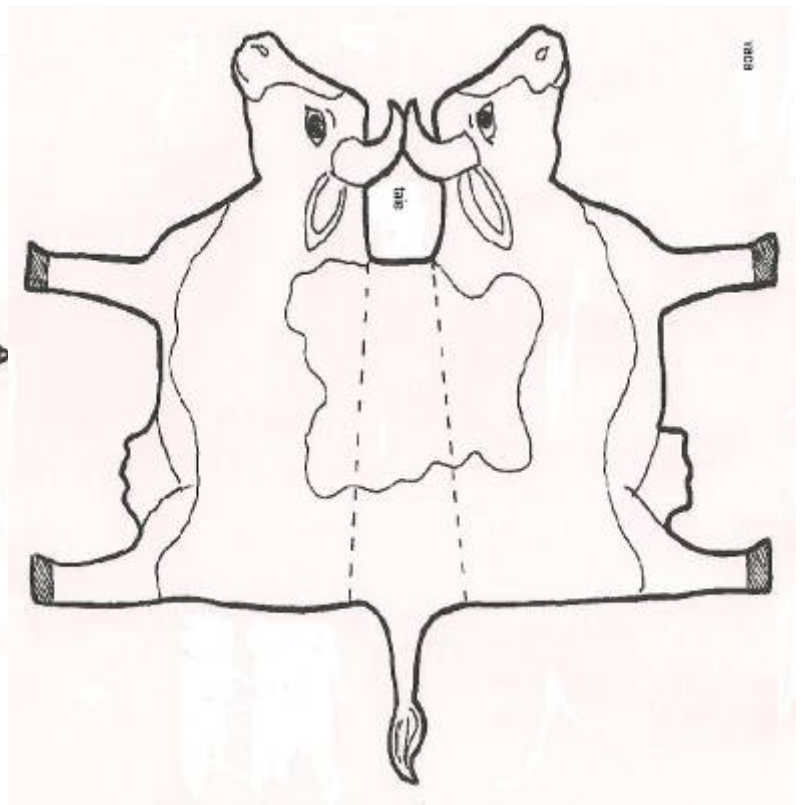
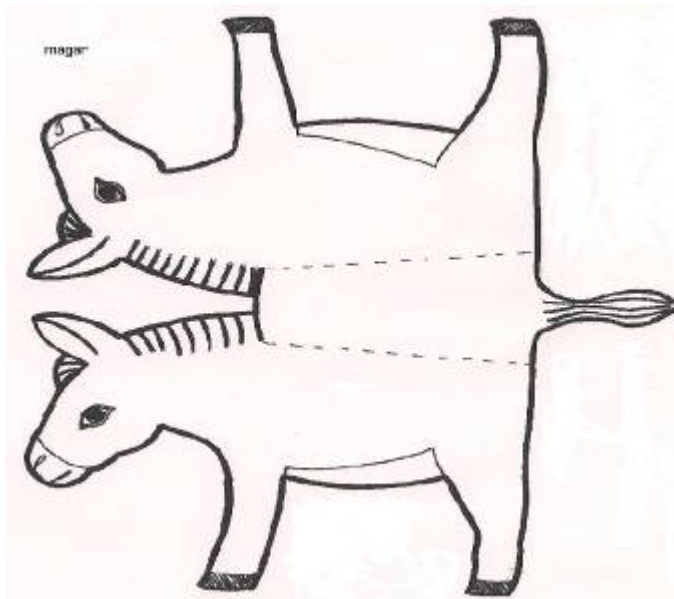
- carton subțire
- culori /acuarele
- lipici
- o bucată de polistiren
- fetița și îngerul),
- ace cu gămălie
- câteva fire de paie sau iarbă uscată
- colorată se prind
- foarfece

ȘABLOANE:

Șabloanele se pot trage la imprimantă în mărimea pe care o doriți. Ele se pot mări sau micșora.

Mod de lucru: se lucrează pe echipe

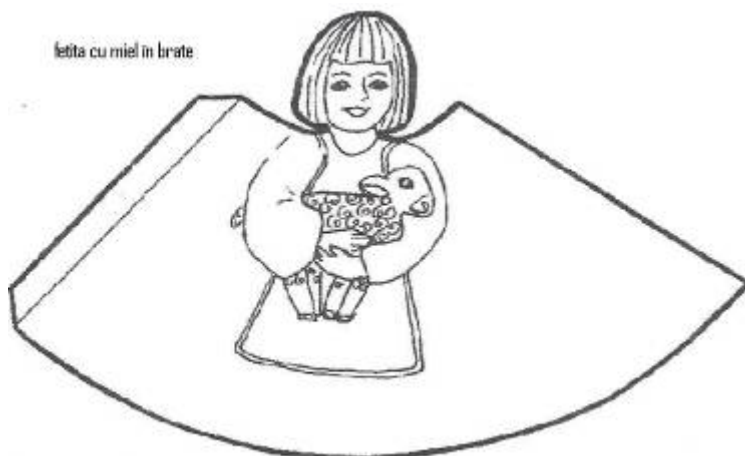
- se colorează șabloanele
- se decupează
- se pliază pe liniile punctate, acolo unde este nevoie
- se lipesc cu lipici siluetele personajelor(Maria, Iosif,
- peretii grajdului și acoperișul, steaua
- pe bucată de polistiren învelită în pânză sau hârtie
- cu ace cu gămălie piesele din scenetă

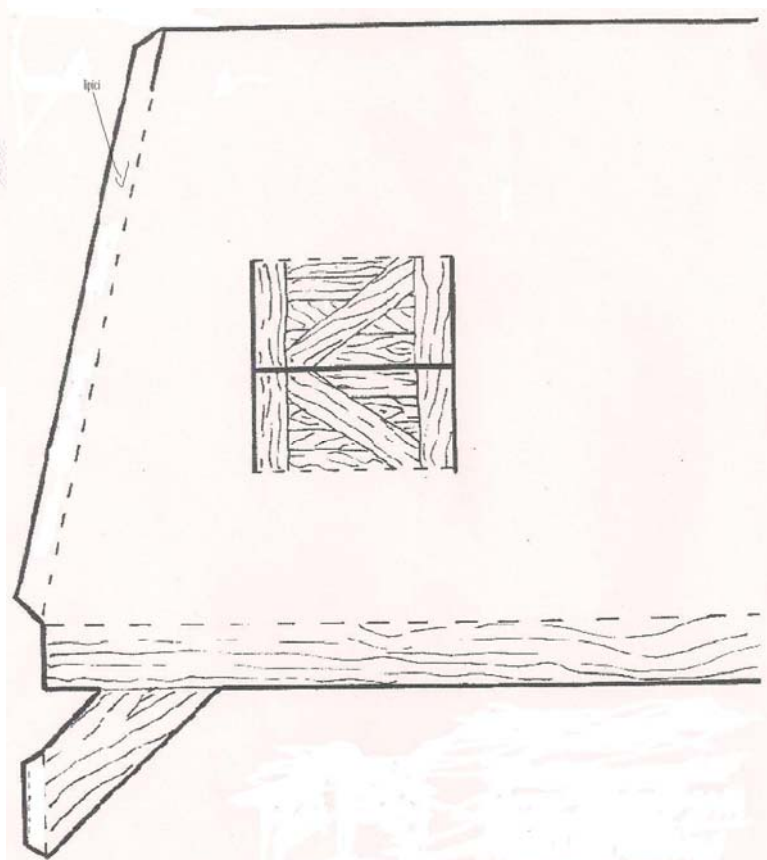
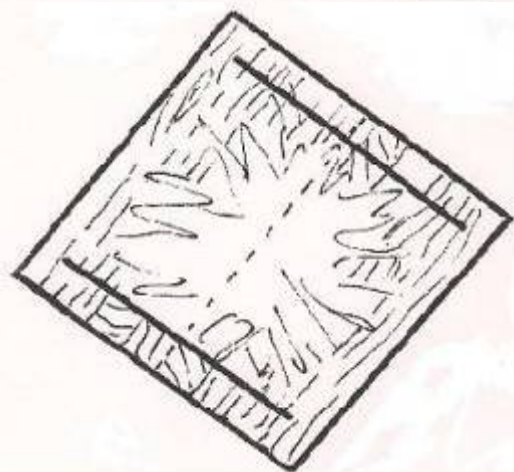
inger

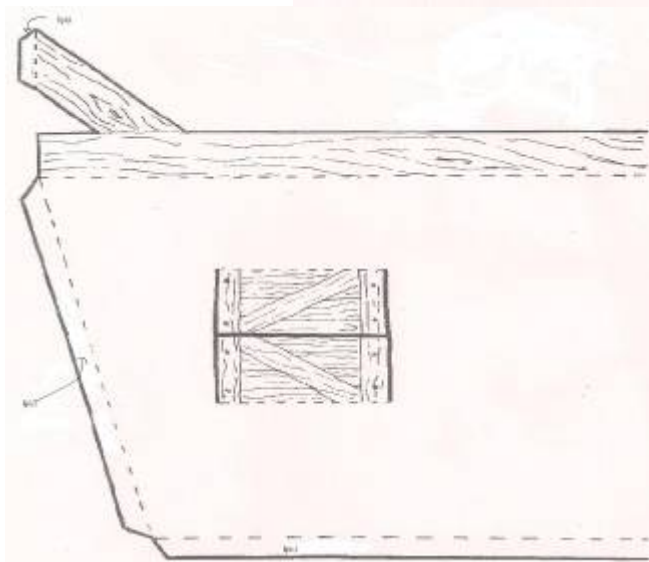
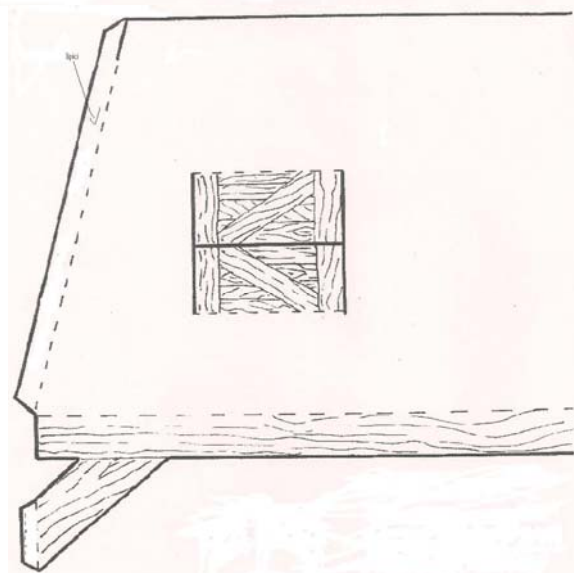
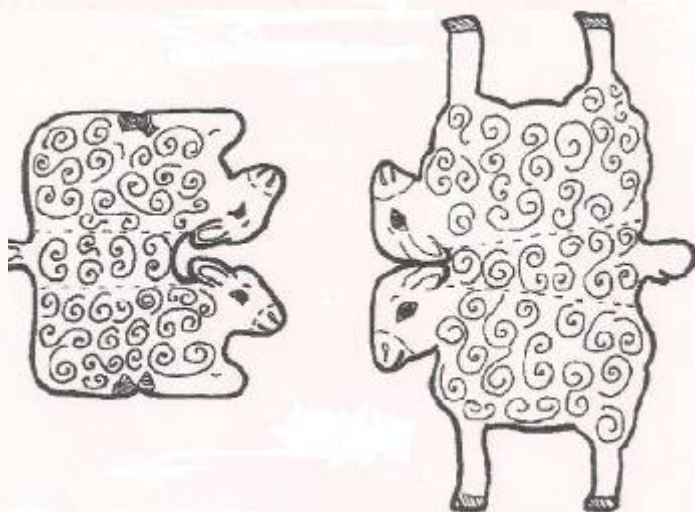
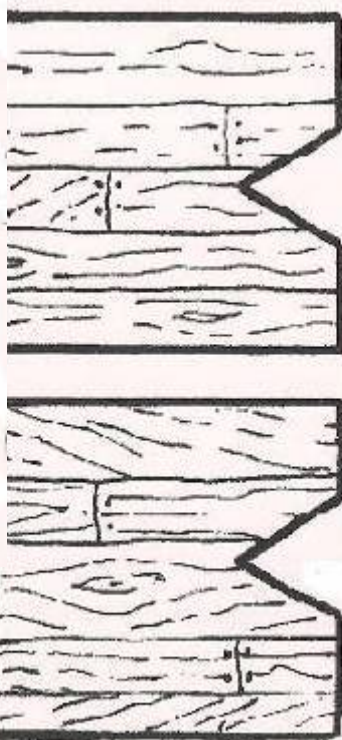
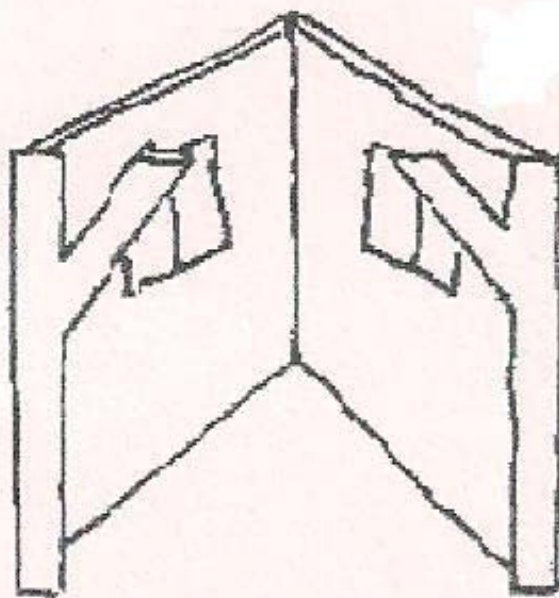
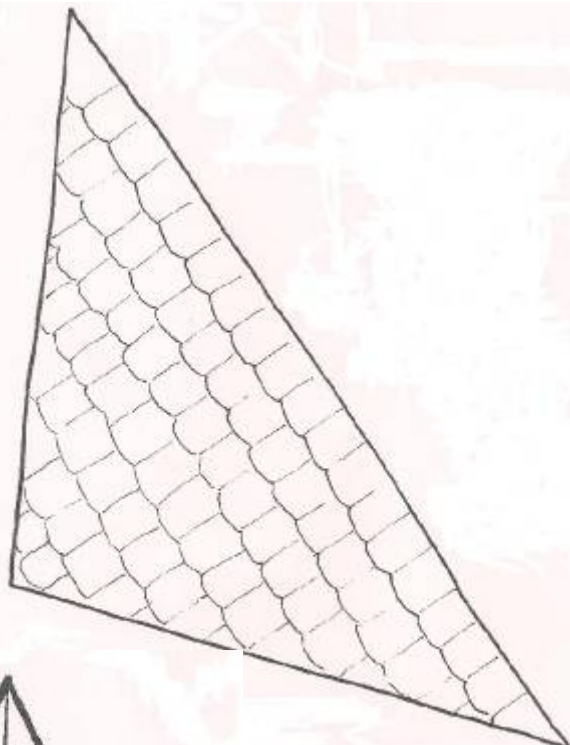
leita cu miel in brate

Mama cu pruncul in brate

stea

Materialele se pot mări. Spor la lucru!

Dorință

Vino, iarnă, soro dragă!
Vino, iarnă cu năframă
Și cojoc de poleială!
Vino, iarnă, peste țară!
Rabd și-aștept și cânt și plâng
Întunericul l-ascult
Și mă rog de cer și stele
Să trimită soli de gheață,
Să le pot spune în față,
Că mi-e dor de tine, iarnă,
De-așternutul de zăpadă
Și de glas de clopoței
Și clinchet de zurgălăi!

Clasa a II-a-B
Liceul Teoretic „Marin Preda”
Turnu-Măgurele

Inst. Roșu Mitina

ACTIVITĂȚI EXTRACURRICULARE REALIZATE PENTRU ELEVILOR DIN ÎNVĂȚĂMÂNTUL PRIMAR

Activitățile extracurriculare sunt activități complementare activității de învățare realizată la clasă, urmăresc lărgirea și adâncirea informației, cultivă interesul pentru diferite ramuri ale științei, atrag individul la viața socială, la folosirea timpului liber într-un mod plăcut și util, orientează elevii către activități utile care să întregască educația școlară, contribuind la formarea personalității. De aceea școala trebuie să fie deschisă spre acest tip de activitate care îmbracă cele mai variate forme.

Realizarea acestor activități presupune alegerea din timp a materialului de către cadrul didactic, abordarea creatoare a temelor de către acesta și, nu în ultimul rând, măiestrie pedagogică și dragoste pentru copii.

În sens restrâns termenul se referă la toate manifestările organizate de școală, cu obiective educative și recreative, care se desfășoară în afara programului școlar. Pot fi și activități extrașcolare de masă - excursii, concursuri, spectacole, serbări etc. - sau activități extrașcolare în cercuri de elevi.

Activitățile turistice sunt activități extracurriculare cu o deosebită valoare formativă. Ele se pot realiza sub forma plimbărilor, excursiilor sau taberelor.

Astfel de activități asigură un contact direct cu obiectele și fenomenele în condiții naturale, ceea ce ușurează procesul formării reprezentărilor despre acestea și ajută copiii în cadrul activităților organizate în școală. În acest sens, am organizat în cursul acestui an școlar excursii cu elevii în împrejurimile orasului Uricani, la barajul VALEA DE PESTI și în vara anului următor vom vizita municipiul Deva cu tot ce se poate vedea: monumente, cetatea, grădina zoologică etc.

Am constatat că aceste activități au îmbogățit cunoștințele elevilor despre viața plantelor și a animalelor, dar au încurajat și exprimarea liberă a copiilor în afara clasei. S-a mai observat că ei pot reprezenta cu mai multă creativitate realitatea atunci când desenează, modelează sau au de alcătuit scurte texte.

Serbarea este o manifestare festivă, cu program complex, prilejuită de sărbătorirea diferitelor evenimente de însemnătate națională sau internațională, de tradiții și obiceiurile statornice în școală.

Serbarea școlară este o activitate extracurriculară tradițională, care are mari valențe educative. Această activitate permite exprimarea activă nu numai a câtorva elevi mai talentați într-un domeniu sau altul, ci a unui număr cât mai mare de elevi, fiecare contribuind, în felul lui, la reușita comună.

Am realizat astfel de acțiuni cu ocazia zilei de 1 Decembrie, a Crăciunului, a Dragobetelui, a zilei de 8 Martie, a Zilei Europei sau la sfârșitul an școlar, oferindu-le elevilor posibilitatea de a se exprima liber oral, în scris sau prin muzică. Acum organizăm serbarea «IN AȘTEPTAREA LUI MOS CRĂCIUN» care va veni cu multe cadouri pentru copiii cuminti. Vom organiza o serbare închinată zilei de 8 Martie și serbarea abecedarului, pentru a demonstra părinților că suntem școlari adevărați.

Carnavalul este o manifestare veselă, antrenantă, plină de mișcare și surprize. Am organizat carnavale cu ocazia sărbătorilor de iarnă, cu ocazia Zilei Pământului, la sfârșitul clasei a patra sau cu ocazia zilei de 1 Iunie.

Concursurile sunt forme competiționale de activitate extrașcolară, organizate pe diferite teme. Am organizat la nivel de școală concursuri de matematică, de limba română, de creații artistice, de desen, de istorie între clase paralele sau între clasele de nivel primar, dar am participat și la foarte multe concursuri naționale de creații plastice, proverbe populare și poezie, unde am obținut foarte multe premii.

Cred că în orice școală cadrele didactice trebuie să promoveze activitățile extracurriculare, stimulând astfel inventivitatea și creativitatea elevului. De aceea, în acest an școlar când sunt învățătoare la clasa I am încercat să realizez un echilibru între activitățile școlare și cele extracurriculare, punând un accent deosebit și alegând teme variate și atractive pentru micii școlari. Am ales activități precum: <în așteptarea lui Mos Crăciun>, <recitări de ziua lui Eminescu, de ziua MĂRII UNIRI, serbare de 8 martie, concurs <LA SANIUS>, <1 Iunie - Zi de Vis>, CARNAVAL DE 1 Iunie, semănarea și plantarea de pomiori și flori, curățarea împrejurimilor școlii, sărbătorirea zilei de naștere ale elevilor <LA MULTI ANI DE ZIUA TA>, activități cu preșcolarii și multe activități cu elevii claselor vecine, sărbătorirea zilei eroilor, precum și activități destinate cunoașterii normelor de igienă, de protecția persoanei, de circulație rutieră și despre răceala și gripa.

În concluzie, cadrul didactic poate face multe pentru educarea spiritului creativ în cadrul activităților extracurriculare. Dar, se vede necesitatea de a modifica destul de mult modul de gândire, să evite critica, în astfel de activități, să încurajeze elevii și să realizeze un feed-back pozitiv.

**Inst. Pârlea Mărioara
SCOALA GEN. NR. 2 URICANI
JUD. HUNEDOARA**

Violența școlară -partea I-

**„Copiii învață bunătatea de la natură,
iar răutatea de la oameni!”
Nicolae Iorga**

I. Definiție

Violența în școală este un fenomen extrem de complex, cu o diversitate de forme de manifestare: confruntarea vizuală, poreclirea, tachinarea, ironizarea, imitarea în scop denigrator, bruscarea, lovirea cu diverse obiecte, pălmuirea, împingerea, aruncarea etc. Școala este un loc unde elevii se instruiesc, învață, dar este și un loc unde se stabilesc relații, se promovează modele, valori, se creează condiții pentru dezvoltarea cognitivă, afectivă și morală a copilului. În condițiile unui mediu familial instabil, tensionat, conflictual, școala poate reprezenta pentru elev o a doua șansă.

„Noțiunea de *violență* desemnează orice comportament al cărui scop este prejudicierea sau distrugerea victimei. În orice atac agresiv vom regăsi apelul la forță pentru transformarea unui individ în instrument în folosul personal și apelul la violență pentru înlăturarea/devalorizarea semenului perceput ca adversar.” (N.Mitrofan, 1997, p.433)

II. Cauzele violenței

Atunci când se vorbește despre violența în școală se consideră drept surse anumiți factori exteriori școlii: mediul familial, mediul social ca și unii factori ce țin de individ, de personalitate. La rândul său, mediul social conține numeroase surse de influențe de natură să inducă, să stimuleze și să întrețină violența școlară: situația economică, criza valorilor morale, mass-media dar nu în ultimul rând lipsa de cooperare a instituțiilor implicate în educație.

Trăsăturile de personalitate ale elevului sunt și ele într-o strânsă relație cu comportamentele violente. Astfel, între factorii psihologici implicați în etiologia infracțiunilor prin violență, Banciu și Rădulescu menționează trăsăturile de natură egocentrică: diminuarea sentimentului de responsabilitate și culpabilitate, instabilitate emoțională, slăbiciunea mecanismelor voluntare de autocontrol. Încăierările, bătăile între elevi se iscă în școală din nenumărate cauze, inclusiv condițiile meteorologice au un rol catalizator (se vorbește despre “legea termică” a agresivității pe baza observației că cele mai multe violențe se produc în zonele sau anotimpurile călduroase). Elevii știu că vor primi diverse recompense pentru comportamentul lor violent: o atenție mai mare din partea celorlalți și uneori, respect și accesul la un anumit statut. Bătăile apar în urma rivalităților de pe terenul de sport, din clasă sau din afara școlii; toți elevii se întâlnesc în spațiul public al școlii, iar dacă unii dintre ei au inamici, la școală nu au cum să-i evite.

S-a observat că în special elevii care beneficiază de mai puțină atenție din partea profesorilor sunt cei care prezintă cel mai înalt risc de a se implica în asemenea confruntări. Mulți elevi se bat pentru că au învățat, observând ceea ce se întâmplă în familie, în vecinătate, în cultura de apartenență, că evitarea unei confruntări fizice nu aduce respectul celorlalți, ci mai curând etichetarea ca „fricos”, „găină”, „laș”. De aceea bătaia nu trebuie văzută doar ca o problemă a unor elevi lipsiți de autocontrol, ci ca exprimând anumite inechitabilități din cultura de referință. Copiii care cresc în medii (familii) sărace, care se simt devalorizați, amenințați, care sunt martori ai violenței în propriile familii, care sunt frecvent pedepsiți corporal și care sunt adesea frustrați la școală sunt cei care se bat cu colegii lor cel mai des.

Între principalele surse ale violenței instituționale se numără:

- a) conceperea și realizarea relației pedagogice exclusiv ca relație de putere;
- b) suprasolicitarea copilului duce la o lipsă de implicare a acestuia, fiind o reacție de apărare a organismului
- c) nedreptatea profesorului de altfel este o formă de violență;
- d) imbolismul- elevii sunt în mod natural dinamici, expansivi, au tendința de a se mișca, de a explora, de a manipula.

Școala le cere elevilor însă, să fie liniștiți, silențioși și ascultători. Comportamentul inadecvat este definit de școală ca o conduită contrară ordinii și liniștii.

- e) funcția de selecție a școlii, care nu se bazează întotdeauna pe criterii de merit;
- f) competiția între elevi: orice competiție generează sentimente de rivalitate și conflicte.

g) indiferența profesorilor și refuzul interrelaționării sunt forme de agresivitate. Dacă profesorul nu participă, nu răspunde la problemele elevilor, nu se implică și nu trăiește evenimentele împreună cu elevii, el agresează prin indiferență. (L.Șoitu, 2001, p.11) Deci, este indicat să dovedim copiilor că ne interesează viața lor, să ascultăm ce ne povestesc și să-i determinăm să comunice cu noi orice gând al lor, faptă sau acțiune, participând astfel direct sau indirect la activitățile lor.

Desen ed. Mariana Bădulescu,
Slănic, Prahova

**Inst. Nicoleta Angheluță
Școala "Nicolae Iorga" Focșani**

Festivalul LOLELOR la AGNITA

Demult în Transilvania, locuitorii vechilor cetăți săsești erau organizați în bresle. Breslele erau grupuri de meseriași, ca de exemplu: cojocari, pielari, dogari, tâmplari ... etc.

An de an, un vechi obicei săsesc „Fuga lolelor”, era organizat de membrii breslelor. Îmbrăcați în costum de lola în germana: Urzel), sașii din bresle fugeau pe străzile orasului Agnita în sunet de talangă și pocnete de bice.

Înv. Pătru Bogdan readuce în memoria elevilor și părinților în anul 2006, acest obicei, dat uitării în ultimii ani. La 27 ianuarie 2007 organizează o fugă a lolelor în Capitala Europeană Sibiu și în Agnita 28 ianuarie 2007.

Elevii ciclului primar „pentru a afla despre vechile obiceiuri ale sașilor „asemenea celor din vechile bresle, își prezintă lucrările. Au loc proiecții cu lole și filme de acum 36 de ani.

După o absență de 17 ani, costumul lolelor reappare în Agnita, purtat de elevii clasei IV –a B împreună cu înv. Pătru Bogdan.

La Primăria orasului Agnita, copii, părinți și locuitorii din Agnita se bucură să-și amintească de vechiul obicei săsesc.

Mai demult, sărbătoarea lolelor era un eveniment așteptat cu multa nerăbdare. Pe atunci numărul celorl îmbrăcați în astfel de costume, putea atinge câteva sute. „Lolele” mulțumeau celor prezenți cu gogosi, făcute după o rețetă specială.

Reprezentanții sașilor, care Germania, la chemarea înv. Pătru țara sa serbeze împreună vechiul

Astfel în centrul orașului, Germania prezintă câteva bresle: pielarilor, blănarilor etc.

Înv. Pătru Bogdan primește din lolelor germane ecusonul cu nr. 1.

Cu toții speră să fie reluată sărbătoarea, cu mai mulți invitați și un număr mai mare de lole pe străzile orașului.

Așteptam lolele la Agnita în ianuarie 2010.

Încă de la vârsta de 5 ani, Bogdan mergea cu fratele lui să vada l serbarea lolelor.

Pe vremuri breasla cojocarilor era reprezentată de un urs – care stia chiar să danseze.

Anul 2007, readuce obiceiul de sute de ani, pe străzile orasului. locuiesc acum în Bogdan revin în obicei.

invitații din cea a dogarilor, partea sefului

Margareta Pătru, Bogdan Pătru, înv. la Școala „G. D. Teusch” Agnita, jud. Sibiu

În căutarea lui Moș Crăciun

Am vrut să merg să-l caut pe Moș Crăciun. Auzisem de la copii că aş putea da de el undeva, la Polul Nord....

Am luat cu mine un smilodon pe nume Gheară de Argint. frumos cu ochi verzi, blană argintie și gheare ascuțite. Era bun cu buni dar cumplit de fioros cu cei răi...așa că eu n-aveam nicio apărare de oricine ar fi vrut să-mi facă rău. Gândiți-vă și voi – niște superiori de cincisprezece centimetri ar înspăimânta pe oricine...

Drumul spre Polul Nord m-am hotărât să-l fac cu vaporul. am făcut repede un prieten – un chinez cu ochii subțiați și negri, mustață alb-argintie. Era maestru Kunk Fu – adică maestru în Îl chema Fulger Sensei datorită vitezei sale extraordinare în arta avea și alte calități: era înțelept și răbdător. În mod regulat, cât a călătoria, dimineața, la prânz și seara ne retrăgeam într-un loc izolat de pe punte și mă învăța să mă apăr de orice dușman folosind artele marțiale. Chiar pe vapor am fost nevoit să aplic ceea ce m-a învățat Sensei pe o bandă de bandiți care m-au atacat.

Când am ajuns, în sfârșit, la Pol am aflat că Moș Crăciun locuia într-un castel de argint. Nu a fost greu să îl gădesc, dar când să intru, un uriaș pe care am aflat mai târziu că îl chema Prometeu, mi-a zis:

- Vei ajuta în castel numai dacă treci de mine! Și, zău, așa ceva n-o să se întâmple...Ha, ha, haaaa....

- Ba să vezi că voi trece! Eu mă lupt cu tine iar tigru! meu cu toți soldații tăi! E bine?

- Mă învoiesc, dar mi-e milă de tine că te voi zdrobi!

Prometeu avea vreo zece metri înălțime dar înțelept...nu prea era. Așa că eu, cu tot ceea ce am învățat de la Sensei, am reușit să îl înving - dar cu forța minții. În timp ce Gheară de Argint băga spaima în ceilalți străjeri, am intrat la Moș Crăciun.

Acesta era într-adevăr un moș cu barba de argint, îmbrăcat în straie roșii ca sângele. Ochii lui aveau însă o strălucire neobișnuită. Când se uita spre mine, mii de steluțe strălucitoare mă învăluiau...Aproape am amețit de emoție...și....da, am căzut din pat. Din păcate, totul n-a fost decât o fantezie de-a mea....

E un tigru
toți oamenii
frică. Mă
canini

Pe vapor mi-
păr alb,
arte marțiale.
luptei. Dar
durat

Paraschiv Alexandru, cls. a III a C,
Liceul Teoretic „Marin Preda”, Turnu Măgurele,
prof. Doina Norica Găman

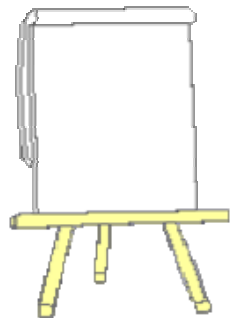
Poezia degetelor iarna

Câteva versuri pentru degetelele care se întorc înghețate de la săniuș (fiecare elev își va contura propria mână și, memorând versurile, își va „îmbrăca” degetelele-înghețate)

Cu căpșoarele-înghețate
Degetelele alarmate
Dârdâie și dau din gură
Doar când ajung la căldură.
Se plâng zece surioare
Și de mâini și de picioare.
Una își caută hăinuța, alta cere băsmăluța
Fulare, mănuși, cojoc; parcă n-ar fi lângă foc
Eu, ghiduș le fac pe plac
Și pe toate le îmbrac!

Înv. Margareta Pătru
Agnita, Sibiu

Metode interactive de grup în grădiniță

Continuare din nr. 10

Un exemplu de întrebări/ comportamente posibile în acest joc sunt:

<i>Pălăria albă</i>	<i>Pălăria roșie</i>	<i>Pălăria galbenă</i>	<i>Pălăria neagră</i>	<i>Pălăria albastră</i>	<i>Pălăria verde</i>
Ce informații avem?	Punându-mi pălăria roșie, uite cum privesc eu lucrurile ...	Pe ce se bazează aceste idei?	Care sunt erorile?	Putem să rezumăm?	Șansa succesului este dacă ...
Ce informații lipsesc?	Sentimentul meu e că ...	Care sunt avantajele?	Ce ne împiedică?	Care e următorul pas?	Cum poate fi altfel atacată problema?
Ce informații am vrea să avem?	Nu-mi place felul cum s-a procedat.	Pe ce drum o luăm?	La ce riscuri ne expunem?	Care sunt ideile principale?	Putem face asta și în alt mod?
Cum putem obține informațiile?		Dacă începem așa ... sigur vom ajunge la rezultatul bun!	Ne permite regulamentul?		Găsim și o altă explicație?

Desfășurare

- Pălăria albastră – este liderul, managerul, conduce jocul. Este pălăria responsabilă cu controlul demersurilor desfășurate.
 - Pălăria albă – este povestitorul, cel ce redă pe scurt conținutul textului.
 - Pălăria roșie – este psihologul care își exprimă sentimentele față de personajele întâlnite.
 - Pălăria neagră – este criticul, este pălăria avertisment, concentrată în special pe aprecierea negativă a lucrurilor.
 - Pălăria verde – este gânditorul, care oferă soluții alternative.
 - Pălăria galbenă – este creatorul, simbolul gândirii pozitive și constructive, creează finalul.
- Text suport “Crăiasa Zăpezii” de H. C. Andersen
- Pălăria albă: Informează

Despre ce este vorba în textul “Crăiasa Zăpezii”?

- Pălăria roșie: Spune ce simți

Ce îți place cel mai mult din text? De ce?

- Pălăria neagră: Aspecte negative

De ce s-a speriat băiețelul?

- Pălăria galbenă: Aspecte pozitive

Cum descrie bunică iarna?

- Pălăria verde: Generează idei noi

Imaginează-ți un dialog cu Crăiasa Zăpezii!

- Pălăria albastră: Clarifică

Adresează colegilor tăi o întrebare din text!

Inst. ed. Comănescu Elena, G.P.P. nr. 1 Buzău

Jocuri deosebite

Continuare din nr.10

4. formarea grupurilor și exerciții de coeziune:

Mâini și picioare

Nivel de dificultate: ușor

Grup țintă: întregul grup

Rezultate așteptate: destindere, relaxare și distracție

Descriere:

Se decupează din hârtie tălpi de picioare și palme (atâtea câte trebuie pentru toți membrii grupului). Sarcina este să pună toți, în același timp, palmele și tălpile pe acelea din hârtie, fără ca vreuna să rămână neacoperită. Ei trebuie să reziste astfel poziționați timp de 3-4 minute. Unii vor trebui să-și ridice picioarele pe perete etc.

Precizare:

Pentru a nu se complica foarte tare jocul pentru preșcolari, este indicat să nu se așeze tălpile și palmele pe perete, iar timpul de rezistență să se reducă la 1 minut.

5. exerciții de siguranță:

Plimbare în doi

Nivel de dificultate: mediu

Grup țintă: întregul grup

Rezultate așteptate: dezvoltarea sentimentului de siguranță în grup

Descriere:

Li se cere participanților să găsească o persoană de aceeași înălțime. Unul va fi legat la ochi, iar celălalt nu. Cel legat la ochi va fi condus de perechea lui, care nu trebuie să îi vorbească nimic, ci doar să-l dirijeze, împingându-l cu mâinile de la spate.

După un timp se schimbă rolurile.

Precizare:

Trebuie să se aibă în vedere ca, în sala în care se va desfășura jocul să nu fie obstacole, iar cei care îi conduc pe cei legați la ochi să fie bine instruiți în legătură cu locul prin care îi vor conduce pe parteneri.

6. exerciții de educație și relații sănătoase:

Orașul viselor

Nivel de dificultate: mediu

Grup țintă: întregul grup

Rezultate așteptate: exprimarea propriilor vise și iluzii în mod artistic

Descriere:

Membrii vor fi împărțiți în grupuri de gen. Fiecare va avea maxim 6 -7 membri. Acestea vor avea la dispoziție hârtie colorată, lipici, foarfece și au voie să își procure materiale din natură. Ei vor trebui să realizeze orașul viselor lor. Orașele trebuie construite, nu desenate. Grupurile trebuie să lucreze în locuri separate.

Când fiecare grup termină construcția își va aduce orașul în camera de întâlnire și vor descrie semnificațiile structurilor realizate. Ei își pot pune întrebări referitoare la reguli, la simbolismul anumitor elemente etc.

Visele nu trebuie criticate, ci acceptate și înțelese.

Precizare:

Acest joc se poate realiza cu preșcolari într-o variantă mult mai simplă decât cea sus prezentată: i se poate da fiecărui copil materialele necesare pentru lucrare, iar activitatea se poate desfășura ca una tipică de *Activitate practică*. Ceea ce este foarte important este ca fiecare copil să își exprime propriile vise sau dorințe prin construcția realizată și să le verbalizeze colegilor.

7. exerciții de feedback pozitiv:

Feedback pozitiv

Nivel de dificultate: ușor

Grup țintă: întregul grup

Rezultate așteptate: încheiere destindere, relaxare

Descriere:

Fiecărui membru i se va lipi pe spate o coală A4 și i se va da un marker, cu care fiecare va scrie pe colile tuturor o trăsătură sau caracteristică pozitivă despre persoana în cauză. Apoi, se fac observările, iar fiecare va spune dacă se identifică sau nu cu acele însușiri.

Precizare:

Deoarece preșcolarii nu au deprinderea scrisului, eu am desfășurat oral acest joc, astfel: le-am cerut copiilor să spună o caracteristică pozitivă despre fiecare coleg în parte, iar respectivul să spună dacă se simte sau nu așa cum a fost caracterizat

Țara noastră are poartă...

Străvechea poveste a Slănicului prahovean

Continuare din nr. 10

Voi, amândoi frați curajoși,
Bravi flăcăi și Feți Frumoși;
Vreți ca fata să-mi luați,
Și-n lumea mare să plecați?

Vedeți voi CASTELUL DE CLEȘTAR,
Ce-a răsărit măgaritar,
Împins de forțe neștiute,
Ajuns acum în varf de munte,

Tocmai din adânc pământ,
Acum bătut de ploi și vânt ?

Plecați în lume așadar,
De-acum de voi să n-am habar.
Vreau IRISUL ALB ascuns
În adâncul pământului nepătruns,
De nimeni până-acum văzut,
Și locul de nimeni știut.

Până ce irisul nu-l găsiți,
Pe-aste meleaguri să nu poposiți...

Cei doi frați la drum au plecat.
Câte-un paloș au luat,
Câte-un paloș fermecat,
Pământul au despiciat.

La poalele MUNTELUI DE CLEȘTAR,
Se făcu o GROȚĂ cu apă de cristal.
De-aici cei doi la drum au pornit,
Când calea spre adânc au zărit,
Sperând ca visul să-mplinească,
Și minunatul iris să găsească

Deodată, calea lor s-a despărțit.
GROS spre nord a pornit,
Și spre sud PRAJ a gonit.
Cu fiecare pas ce-l făceau,
Deznădejdea le creșteau
Puterile le slăbeau.
Intr-un târziu, după lungi căutări,
Ocolind multe cărări,
Ba urcând ,ba coborând,
Floarea irisului căutând,
Văd că totul e-n zadar, și
Izvoare de lacrimi le curg amar

Ale lui PRAJ sunt sărate
Cu durere adunate.
Ale lui GROS de apă lină,

Că avea inima senină.

Apele SLĂNICULUI curg la vale
Imbinând lacrimi de jale.
De la GROSANI la PRAJANI,
Pentru ANA de mii de ani.
Mândra ANA a tot așteptat.
Dar...de flăcăi n-a mai aflat

De disperare s-a aruncat
În grota adâncă ce s-a format;
Ce GROTA MIRESEI se numește,
Și de poveste ne amintește.

Palatul lui Verde împărat,
În -PIATRA VERDE -s-a preschimbat.
Palatul de cleștar ce a ieșit din mare,
Este amintit de MUNTELE DE SARE
Care încet, încet, dispăre.
Iar GROTA tinerei MIRESEI,
E povestea frumoasei prințese.
Lacrimi dulci,lacrimi sărate,
Apele SLĂNICULUI străbate,
Șoptind aici, șoptind hai-hui;
DE VECHEA LEGENDĂ A SLĂNICULUI

GROSANI și PRAJANI---
cele doua cartiere ale orașului

FLOAREA IRISULUI---
Floarea de mină

MUNTELE DE CLEȘTAR---
Muntele de sare

PALATUL VERDE---
Piatra verde

GROTA MIRESEI
-o gura de puț de mină cu apa
adâncă, rece, sărată;

Palatul de cleștar ce
a ieșit din mare încet,
încet , dispăre-MUNTELE DE SARE.

**Ed. Mariana Bădulescu
Slănic Prahova**

Educația ecologică materializată prin proiecte de mediu

Continuare din nr. 10

Aceste concursuri s-au desfășurat după ce elevii au fost împărțiți în patru echipe și au cuprins întrebări – problemă despre mediu :

A) Alege răspunsul corect :

1. Înainte de a fi consumate, fructele și legumele trebuie :

- a) spălate ;
- b) șterse ;
- c) decojite.

2. Ne spălăm pe mâini :

- a) de două ori pe zi ;
- b) o dată pe zi ;
- c) de câte ori e nevoie.

3. Curățenia contribuie la :

- a) păstrarea sănătății ;
- b) producerea bolilor.

B) Scrie motivele pentru care trebuie să păstrăm mediul curat ;

C) Enumeră două-trei acțiuni ecologice pe care le-ați realizat cu clasa voastră ;

D) Scrie două îndemnuri ecologice !

Fiecare răspuns corect a fost recompensat cu câte o steluță. Totalul steluțelor a hotărât câștigătorii concursului. Câștigatori au fost, de fapt, toți participanții, prin oferirea șansei de a concura, de a se afla în competiție cu alții. Atmosfera de concurs a fost extraordinară. Implicarea copiilor și spiritul lor de echipă au demonstrat cât de mult le plac celor mici astfel de provocări.

Concluzii :

Acesta este doar unul dintre multele proiecte reușite, desfășurate cu un scop clar : educația ecologică.

Prin aceste proiecte de mediu putem cultiva dragostea și interesul elevilor pentru lumea înconjurătoare, pentru protejarea mediului și astfel ne străduim să formăm atitudini dezaprobatoare față de cei ce încalcă protecția mediului.

Inst. Munteanu Mihaela
Școala cu cls. I-VIII „David Prodan”,
Săliștea, jud. Alba

Împărăția florilor

Continuare din nr . 10

Era o floare de culoare albă, cu puternic miros proaspăt. În sfârșit s-au găsit. Ce bucuroși erau că semănau: amândoi tineri, frumoși, colorați și demni de a urma la tron.

Era vremea ca Împăratul florilor să împartă invitații tuturor florilor: Magnoliile, Gerberele, Crinii, Toporașii, Ghiociei, Lăcrămioarele, Irișii, Macii, Lotușii, Păpădiile, Zambilele erau cu toate onorate să participe la o așa festivitate: nunta fiului de împărat și succesiunea la tron. S-au veselii nespuse cu toții și au promis că vor reveni, fiecare la rândul lor, după cum se învârtea roata anotimpurilor.

Peste câțva timp i-am întâlnit pe cei doi împreună cu micul lor copilăș. Se plimbau mândri acum de fiul lor. Era...trandafirul roz. Căci ce putea să fie mai frumos, în urma unui drumeț rătăcitor, acum Regele florilor, trandafirul roșu și a reginei parfumurilor, reprezentată printr-un trandafir alb, imaculat ? Un micuț roz...fermecător de dulce copilăș. În întreaga natură plutea un aer senin de cer albastru...iar liniștea și fericirea erau acum în lumea lor adevărată.

***Inst. ed. Nicoletta Huștiuc,
G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba***

Povestea a apărut prima dată în Ziarul „Popas în lumea copilăriei”, editat la Ploiești sub directa coordonare a doamnei înst. Larisa Băzăvan, apoi aceeași poveste a obținut Locul I la creație la Simpozionul Național „Românii, păstrători de tradiții, credință și adevăr”, ediția a II-a, Ploiești
Urmează să fie editată în volum!!!

Țara noastră aur poartă...

1 Decembrie zi națională – 1 Decembrie zi specială

-activitate în parteneriat-
Călătorie în țara mea”
-parteneriat național,
activități comune
desfășurate cu această ocazie-

inst. **Pintea Daniela Mihaela,**
Șc. Tărtăria, jud. Alba

Împreună cu clasele pe care le conduc am organizat o mică excursie într-un oraș mare, în care, dacă veți veni, aveți, cu siguranță ce vizita!

Nu uitați de Traseul celor trei fortificații, un punct de atracție deosebit, pe care îl găsiți și pe internet detaliat.

Copiii au fost mai mult decât încântați, au făcut fotografii cu soldații îmbrăcați de epocă, au văzut chiar biroul la care s-a semnat Unirea, iar la întoarcere spre casă au adus cu ei nelipsitele stegulețe de la paradă!

Haideti la Alba Iulia!”

Iată activitățile noastre, activități comune parteneriatului național „Călătorie în țara mea”

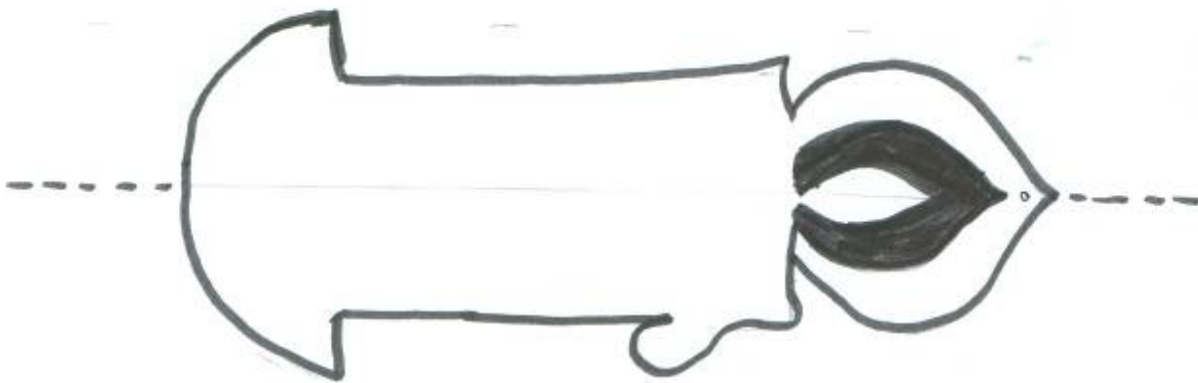
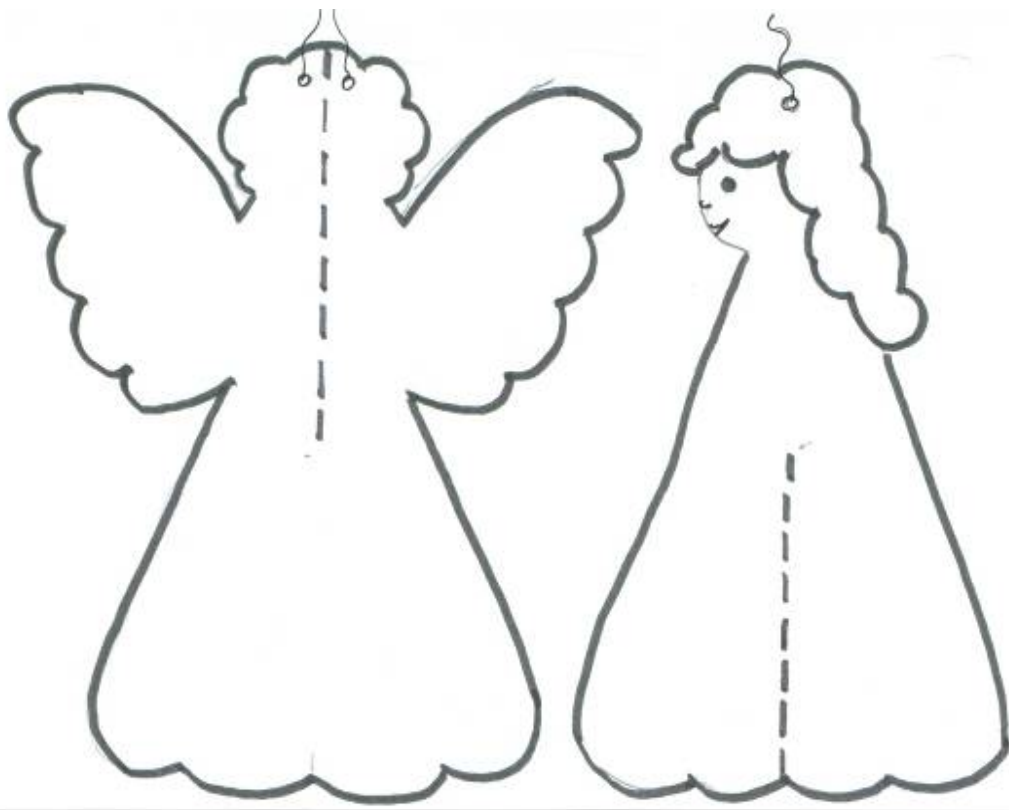
Nu putea să lipsească activitatea dedicată Zilei Naționale a României, suntem foarte patrioți, deși încă suntem mici, țara cu toți ne-o iubim

**„Sunt român, român voinic
Tra, la, la, la
Și n-am teamă de nimic.
România-i țara mea
Drag mi-e să trăiesc în ea.”**

Inst.ed. Huștiuc Nicoletta, G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba

Rolul jocului în formarea personalității copilului

Practica și teoria educației au demonstrat de mult ce loc ocupă jocul în viața preșcolarilor, în activitatea de instruire și educare a acestora în grădiniță. Prin intermediul jocului, copiii își îmbogățesc experiența cognitivă, învață să manifeste o anumită atitudine – pozitivă sau negativă – față de ceea ce-l înconjoară, își educă voința, și, pe această bază formativă, își conturează profilul personalității.

În zilele noastre, jocul trebuie apreciat ca bază a conceperii întregii activități instructiv-educative. Privit prin această prismă, în procesul de învățământ, jocul este conceput ca mijloc de instruire și educare a copiilor, ca procedeu metodic de realizare optimă a sarcinilor concrete pe care și le propune procesul de învățământ și, în sfârșit, ca formă de organizare a activității de cunoaștere și de dezvoltare a capacităților psiho-fizice pe toate planurile.

Jocul este „*forma de activitate specifică pentru copil și hotărâtoare pentru dezvoltarea lui psihică*”, afirma Paul Popescu-Neveanu.

Sub influența jocului se formează, se dezvoltă și se restructurează întreaga activitate psihică a copilului. Modul serios și pasiunea cu care se joacă copiii, constituie indicatori ai dezvoltării și perfecționării proceselor de cunoaștere. Prin joc se dezvoltă personalitatea copilului. J. Piaget, L. S. Vîgotski, D. B. Elkonin relevă însemnătatea interiorizării acțiunilor și transformării lor în procese psihice.

Perioada preșcolară se caracterizează prin dilatarea vieții interioare ce are o independență relativă ca și jocul care este dominat de „*proiecții*” mai ample decât la vârsta anterioară.

Prin joc, copilul descoperă noi modalități de expresie atitudinală care îi sporesc vigoarea sa acțională și dinamismul său, nevoia de explorare.

Putem afirma că la vârsta preșcolarității jocul oferă cadrul pentru efort și depășire a anumitor obstacole iar „*moralitatea ludică*” contribuie la geneza comportamentului socio-moral, la asimilarea unor elemente de disciplină în ansamblul expresiilor comportamentale ale copiilor.

Este suficient să privești copiii în timpul jocului pentru a-ți face o impresie referitoare la conduita acestora și la particularitățile lor psihologice. Unii copii se exprimă deschis, clar, dezinvolt, în timp ce alții sunt mai reținuți, inhibați, mai puțin activi.

Trăsăturile de personalitate – aptitudinile, deprinderile, interesele, aspirații, caracter, temperament – se exprimă prin comportament. Activitatea ludică constituie un teren fertil prin care se pot evidenția aceste caracteristici, dar se pot și exersa și dezvolta cu ajutorul jocului.

**Inst. ed. Nicoletta Huștiuc,
G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba**

Părinții trebuie să știe!

E BINE DE ȘTIUT !

Acordați, pe cât posibil, atenție, lucrurilor frumoase pe care copilul le face, mângâindu-l, clipind din ochi sau arătându-vă interesul față de el.

Spuneți copilului ceea ce face bine. Astfel, copilul devine mai încrezător în sine.

Nu dați atenție prea mare la lucrurile rele pe care le face.

În fiecare zi urmăriți lucrurile bune și drăgute pe care copilul le face.

Recompensați-l imediat ce a făcut un lucru bun.

Spuneți ceva drăguț despre comportamentul bun.

Fiți atenți ca NU să fie NU.

Nu spuneți prea des NU.

Faceți complimente pentru lucrurile frumoase pe care copilul le face.

Copii le place să fie lăudați.

Spuneți mai întâi copilului ce are voie să facă și ce nu.

Explicați-i DE CE nu are voie.

Nu reacționați dacă încearcă să vă atragă atenția.

Încercați să vă mențineți poziția făcând altceva.

Reacționați întotdeauna față de un comportament periculos.

Acordați atenția cuvenită pentru lucrurile frumoase.

Astfel, va continua să facă lucruri frumoase.

Explicați de ce îl pedepsiți, dar nu exagerați cu pedeapsa, nu pedepsiți prea des.

Dați-i copilului atenție și lăudați-l pentru lucrurile frumoase pe care le face.

Acordați mai multă atenție lucrurilor frumoase.

**Inst.ed. Nicoletta Huștiuc,
G.P.N. Vinerea, Cugir, jud. Alba**

Model de bune practici

Pentru unii dintre copii, viața de școlar este o bucurie, o mare provocare. Pentru alții însă, este mai puțin plăcută. Din această cauză am încercat să-i fac pe copiii din clasa I de la Școala cu cls. I-VIII „David Prodan” Săliștea, să vină la școală cu plăcere, provocându-i la o călătorie. O călătorie magică, cu o corabie magică, care ne ajută să descoperim lucruri noi, să învățăm cât mai mult despre lumea înconjurătoare.

Cu această corabie magică am numărat zilele de școală, am descoperit primele litere, silabe și cuvinte, am învățat multe cântece și poezii și ne-am pregătit să-l așteptăm pe Moș Crăciun.

În cadrul unei activități transdisciplinare cu titlul „Iarna”, am îmbinat diferite metode de învățare activ-participative (metoda cubului, metoda ciorchinului) , am recapitulat noțiunile învățate până acum și în același timp ne-am decorat bradul.

Pentru copii activitatea a fost deosebită, deoarece au fost vizitați de Moș Crăciun. Abia așteptăm următoarele descoperiri.

**Inst. Alina David,
Șc. cu cls. I-VIII „David Prodan”
Săliștea, jud. Alba**

Școala cu cls. I-VIII David Prodan Săliștea

Director
Prof. Suciuc Cristian

Cons. educativ

inst. Munteanu Mihaela

PROIECT EDUCAȚIONAL

„ROMÂNIE, LA MULȚI ANI”

SCOPUL:

- Cunoașterea și respectarea valorilor fundamentale ale istoriei și culturii naționale;
- Cunoașterea însemnătății zilei de 1 DECEMBRIE

GRUPUL ȚINTĂ:

- elevii clasei I de la Școala „David Prodan” Săliștea

LOCUL DESFĂȘURĂRII:

- sala de clasă, școală;

PERIOADA DESFĂȘURĂRII:

- 23.11.2009-27.11.2009

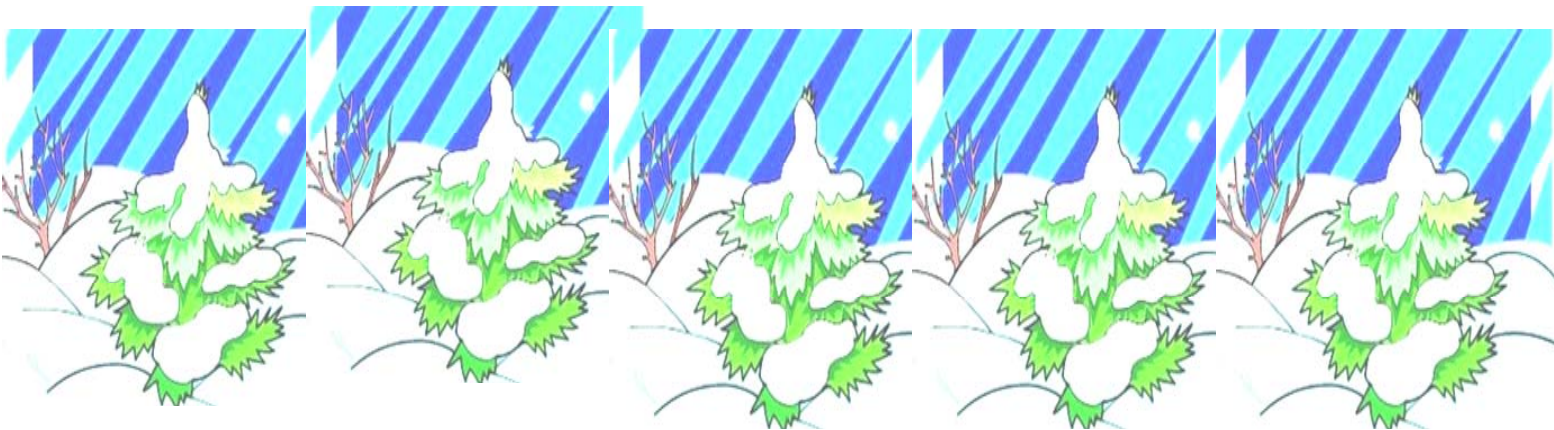
RESPONSABIL DE PROIECT:

- institutor Alina David

CONȚINUTUL PROIECTULUI

Nr. crt.	ACTIVITATEA	Loc de desfășurare	Termen
1.	MAREA UNIRE – 1 DECEMBRIE 1918 -însemnătatea evenimentului	sala de clasă	23.IX
2.	DESPRE UNIREA CEA MARE -memorarea unei poezii; -realizarea de desene și colaje cu această temă	sala de clasă	24.11
3.	„TRECETI BATALIOANE!” -învățarea unor cântece -confecționarea unor ecusoane	sala de clasă	25.11
4.	ȚARA MEA ÎN ZI DE SĂRBĂTOARE -organizarea unei expoziții	sala de clasă	26.11
5.	ROMÂNIE, LA MULȚI ANI ! -prezentarea unor imagini minunate din țară -distribuirea ecusoanelor confecționate de elevi	sala de clasă școală	27.11

Mulțumim colaboratorilor!
Nr. 11

Responsabilitatea pentru originalitatea și conținutul articolelor revine
în exclusivitate autorilor acestora:

**prof. Maria Albu, inst. Nicoleta Angheluță, ed. Mariana Bădulescu, ed. Doinița
Bălan, inst. Dumitra Bîlcan, inst. Ed. Maria Brumar, inst. Elena Comănescu, inst.
Vioreta Constantin,
ed. Frusina Chiriac, inst. Mihaela Danc, inst. Alina David, ed. Steluța Dima,
ed. Ana - Maria Ene, inst. Doina Norica Găman,
inst. Daniela Gros, ed. Cornelia Hurmuzache,
prof. Ofelia Mitrache,
înv. Felicia Munteanu, înv. Varvara Murariu, inst. Viorica Pașca, înv. Bogdan
Pătru, înv. Margareta Pătru, inst. Mărioara Pârlea, inst. Daniela Pinteș,
înv. Maricica Popov, ed. Adriana Prișcă, inst. ed. Maria Pupoieș,
inst. Mitina Roșu, înv. Mirela Surugiu, înv. Daniela Tudor**

La revedere, prieteni dragi, până în numărul viitor!

BIBLIOTECA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

ISSN

1843 – 6757

ISSN

1843 – 6757

Biblioteca
Națională
a României

